

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
โรงเรียนบ้านห้วยบง

พุทธศักราช ๒๕๖๖

ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

โรงเรียนบ้านห้วยบง

อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านห้วยบง พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนระดับปฐมวัยของโรงเรียนบ้านห้วยบงใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมุ่งพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกคน ให้ได้รับการเตรียมความพร้อม และมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาครบ ทั้ง ๔ ด้าน เพื่อให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย

โรงเรียนบ้านห้วยบง หวังว่าหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านห้วยบง พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สำหรับเด็กอายุ ๔-๖ ปี ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง สามารถพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลเหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นคนดี เก่ง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย

จุดหมาย

พัฒนาการเด็กปฐมวัย

มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การจัดเวลาเรียน

สาระการเรียนรู้รายปี

การจัดประสบการณ์

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

การประเมินพัฒนาการ

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

การเชื่อมต่อของการศึกษาปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงาน

ภาคผนวก

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จัดทำขึ้นโดยยึดปรัชญาการศึกษา วิสัยทัศน์ หลักการ บนพื้นฐานแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยสากล บนพื้นฐานของความเป็นไทย ครอบคลุมการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาเด็กโดยองค์รวม และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ตลอดจนเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้แก่เด็ก และมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ด้วยความร่วมมือของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ครอบครัว ชุมชน สังคมและหน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย ส่งเสริมสร้างคนไทยที่มีศักยภาพในอนาคต เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พัฒนาขึ้นมาโดยอาศัยแนวคิด ดังนี้

๑. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก พัฒนาการเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในตัวมนุษย์ เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิต ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ พัฒนาการของเด็กจะมีลำดับขั้นตอนในลักษณะเดียวกันตามวัยของเด็ก แต่อัตราการเจริญเติบโตและระยะเวลาในการผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคนอาจแตกต่างกันได้ โดยในขั้นตอนแรก ๆ จะเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการขั้นต่อไป พัฒนาการประกอบด้วย ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งพัฒนาการแต่ละด้านมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน รวมทั้งส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน

พัฒนาการแต่ละด้านมีทฤษฎีเฉพาะอธิบายไว้และสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเด็กในแต่ละด้าน อาทิทฤษฎีพัฒนาการด้านร่างกาย อธิบายว่า การเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก มีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถขั้นนั้นก่อน ทฤษฎีพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจและสังคม ระบุว่า การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความรักและความอบอุ่นเป็นพื้นฐานสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กมีความไว้วางใจในผู้อื่น เห็นคุณค่าของตนเอง มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี เคารพผู้อื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเป็นประชาธิปไตย และทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญา อธิบายว่าเด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะและความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุ ประสบการณ์ รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้รับ

แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กจึงเป็นเสมือนหนึ่งแนวทางให้ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจเด็ก สามารถอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและความแตกต่างของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริม เฝ้าระวัง และช่วยแก้ไขปัญหาลูกให้เด็กได้พัฒนาจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ และมีพัฒนาการสมวัย

๒. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมและการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการ การพัฒนาเด็กโดยองค์รวม เป็นการคำนึงถึงความสมดุลและครอบคลุมพัฒนาการของเด็กให้ครบทุกด้านในการดูแล พัฒนา และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กต้องไม่เน้นที่ด้านใดด้านหนึ่ง จนละเลยด้านอื่น ๆ ซึ่งในแต่ละด้านของพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา มีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ต้องการการส่งเสริมให้เด็กเจริญเติบโต และมีพัฒนาการสมวัยอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการเป็นแนวทางที่สำคัญในการตัดสินใจที่จะปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรู้ความเข้าใจที่ประกอบด้วย ความเหมาะสมกับวัยหรืออายุของเด็ก ว่าพัฒนาการในช่วงวัยนั้น ๆ ของเด็กเป็นอย่างไร ต้องการการส่งเสริมอย่างไร การมีความรู้ทางพัฒนาการตามช่วงวัย จะทำให้สามารถทำนายพัฒนาการในลำดับต่อไปได้ และสามารถวางแผนการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม สำหรับความเหมาะสมกับเด็กแต่ละคน เป็นการคำนึงถึงเด็กเป็นรายบุคคลที่มีความชอบ ความสนใจ ความสามารถ และความถนัดที่แตกต่างกัน โดยให้ความสำคัญกับ

การแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก เพื่อการปฏิบัติต่อเด็กที่คำนึงถึงเด็กเป็นสำคัญ และความเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ซึ่งความรู้ความเข้าใจดังกล่าวสามารถใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย การสร้างกลุ่มการเรียนรู้ร่วมกัน การประเมินพัฒนาการ และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยกับผู้ปกครองและชุมชนโดยยึดหลักการตัดสินใจในการปฏิบัติบนฐานความรู้ จากแนวคิดทฤษฎีและองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

๓. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง สมองของเด็กเป็นสมอง ที่สร้างสรรค์ และมีการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กับอารมณ์ สมองเป็นอวัยวะที่สำคัญมากที่สุด และมีการ พัฒนาตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา โดยในช่วงนี้เซลล์สมองจะมีการพัฒนาเชื่อมต่อและทำหน้าที่ในการควบคุมการ ทำงานพื้นฐานของร่างกายสำหรับในช่วงแรกเกิดถึงอายุ ๓ ปีจะเป็นช่วงที่เซลล์สมองเจริญเติบโตและ ขยายเครือข่ายใยสมองอย่างรวดเร็ว โดยปัจจัยในการพัฒนาของสมองประกอบด้วย พันธุกรรม โภชนาการ และสิ่งแวดล้อม สมองจะมีพัฒนาการที่สำคัญในการควบคุมและมีผลต่อการเรียนรู้ ความคิด จินตนาการ ความฉลาด และพัฒนาการทุกด้าน การพัฒนาของสมองทำให้เด็กปฐมวัยสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ อย่างรวดเร็วกว่าวัยใด สำหรับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง (Brain-based Learning) เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง โครงสร้างและ การทำงานของสมองที่มีการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นตามช่วงวัย และมีความยืดหยุ่นทำให้การพัฒนาสมอง เกิดขึ้นได้ตลอดชีวิต การเชื่อมโยงต่อกันของเซลล์สมองที่เป็นเครือข่ายซับซ้อนและหนาแน่นจะเกิดขึ้น ก่อนอายุ ๕ ปี ซึ่งเมื่อเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อเหล่านี้ได้รับการกระตุ้นมากขึ้นเท่าใด ยิ่งทำให้สมอง มีความสามารถในการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและจดจำได้มากขึ้น แต่หากไม่ได้รับการกระตุ้นจากประสบการณ์ ที่เด็กได้รับอย่างหลากหลายจะไม่เกิดการเชื่อมต่อ โดยการกระตุ้นจุดเชื่อมต่อเหล่านี้เกิดจากการที่เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือทำ ปฏิบัติด้วยตนเอง ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า เกี่ยวข้องสัมพันธ์ กับชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับพัฒนาการทางสมอง เป็นการเรียนรู้จากของจริงไปหาสัญลักษณ์ จากง่ายไปหายาก จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม โดยคำนึงถึงความสามารถตามวัยและพัฒนาการ อย่างไรก็ตาม เมื่อสมองเจริญเติบโตในช่วงวัยต่างๆ และเริ่มมีความสามารถในการทำหน้าที่ในช่วงเวลาที่ต่างกัน จะเห็นว่าการ เรียนรู้ และทักษะบางอย่างจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดในช่วงเวลาหนึ่งที่เรียกว่า “หน้าต่างโอกาสของการเรียนรู้” ซึ่งเมื่อผ่านช่วงเวลานั้นไปแล้วจะหวนกลับมาได้ยาก ถ้าสมองไม่ได้รับการกระตุ้นหรือได้รับประสบการณ์ที่เหมาะสม โอกาสที่จะฝักอาจยากหรือทำไม่ได้เลย ผู้ใหญ่ที่เลี้ยงดูเด็กเป็นคนสำคัญที่จะต้องคอยสังเกต และใช้โอกาสนี้ ช่วยให้เด็กก้าวไปสู่ความสามารถเฉพาะด้านในแต่ละช่วงวัย

สำหรับช่วงปฐมวัยเป็นช่วงโอกาสที่สำคัญในการพัฒนาทักษะสมองหรือ EF (Executive Function) ซึ่งเป็นกระบวนการทางความคิดของสมองส่วนหน้า ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการคิด ความรู้สึก และการกระทำ โดยสมองส่วนนี้กำลังพัฒนามากที่สุด เป็นช่วงของการพัฒนาความสามารถในการคิด การจัดระเบียบตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการยับยั้งชั่งใจ การคิดไตร่ตรอง การควบคุมอารมณ์ การยืดหยุ่นทางความคิด การใส่ใจจดจ่อ การวางแผน การตั้งเป้าหมาย ความมุ่งมั่น การจดจำ การเรียกใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดลำดับ ความสำคัญของเรื่องต่างๆ และการลงมือทำอย่างเป็นขั้นตอนจนสำเร็จ ทักษะสมอง(EF) จึงเป็นทักษะที่ต้อง ได้รับการฝึกฝนในชีวิตประจำวันของเด็กผ่านประสบการณ์ต่างๆ หลากหลายที่เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ลงมือทำ เพื่อให้เกิดความพร้อม และมีทักษะที่สำคัญต่อชีวิตในอนาคต

นอกจากนี้ สมองยังเป็นอวัยวะสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาและการสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาแม่ ของเด็กจะเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ จากการปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ และผู้เลี้ยงดูในชีวิตประจำวัน

และ สถานการณ์รอบตัว สมอมีตำแหน่งรับรู้ต่างๆกัน ได้แก่ ส่วนรับภาพ ส่วนรับเสียง ส่วนรับสัมผัส และรับรู้ การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย สมอส่วนต่างๆ เหล่านี้พัฒนาขึ้นมาได้ช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับ การกระตุ้น ของสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยสมอเด็กมีความจำผ่านการฟัง ต้องการรับรู้ข้อมูลเสียง พร้อมเห็นภาพ เริ่มรู้จัก เสียงที่เหมือนและแตกต่าง และสามารถเรียนรู้จังหวะของคำได้จากการฟังซ้ำๆ สมอของเด็กที่เข้าใจเกี่ยวกับ ภาพ เสียง และสัมผัสแบบต่างๆ มีความสำคัญมาก เพราะข้อมูลจากภาพ เสียง และสัมผัสเหล่านี้จะก่อรูปขึ้น เป็นเรื่องราวที่จะรับรู้และเข้าใจซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ ได้ในที่สุด สมอ ส่วนหนึ่มนั้นมีหน้าที่คิด ตัดสินใจ เชื่อมโยง การรับรู้ไปสู่การกระทำที่เป็นลำดับขั้นตอน สมอเด็กที่สามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมของภาษา ที่เรียนรู้้อย่างเหมาะสมจึงจะเรียนรู้ได้ดี

๔. แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นและการเรียนรู้ของเด็ก การเล่นเป็นกิจกรรมการแสดงออกของเด็ก อย่างอิสระตามความต้องการ และจินตนาการสร้างสรรค์ของตนเอง เป็นการสะท้อนพัฒนาการและการ เรียนรู้ ของเด็กในชีวิตประจำวัน จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ บุคคล และสิ่งแวดล้อมรอบตัว การเล่นทำให้เกิด ความสนุกสนาน ผ่อนคลายและส่งเสริมพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก การเล่นของเด็กปฐมวัยจัดเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ เหมาะสม ซึ่งการเล่น อย่างมีจุดมุ่งหมาย เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ถือว่าเป็นองค์ประกอบ สำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ขณะที่เด็กเล่นจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กันด้วย จากการเล่นเด็ก จะมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ ผ่อนคลายอารมณ์และ แสดงออกถึงตนเอง ได้เรียนรู้ความรู้สึก ของผู้อื่น เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาส สำรวจ ทดลอง คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและ ค้นพบด้วยตนเอง การเล่นช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อม บุคคลรอบตัว และส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ก้าวหน้าไปตามวัยอย่างเหมาะสมและสมดุล

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องตลอดเวลาจากการเล่นและ ประสบการณ์ตรง ในวิถีชีวิตประจำวัน ผ่านการลงมือปฏิบัติ การใช้ประสาทสัมผัสในการสำรวจ และ การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและ สิ่งต่างๆ รอบตัวเพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และการ ถ่ายทอดจากผู้ที่มีประสบการณ์และ มีความรู้มากกว่า ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการคิดและความคิด สร้างสรรค์ พัฒนาภาษา ความรู้ความเข้าใจใน สิ่งต่างๆ รอบตัว ทักษะพื้นฐานที่สำคัญและความสามารถ ในด้านต่างๆ ตลอดจนเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก รวมทั้งความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง บุคคล สิ่งต่างๆ และสถานการณ์รอบตัว การเรียนรู้ควรยึดเด็กเป็นสำคัญ โดยเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเลือกตาม ความสนใจ ลงมือกระทำผ่านสื่ออุปกรณ์และของเล่นที่ตอบสนอง การเรียนรู้ เปิดกว้างและมีความ ยืดหยุ่น โดยการเรียนรู้ของเด็กส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการลองผิด ลองถูก การได้สัมผัสกระทำ และการกระทำซ้ำๆ ที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเด็กจะมีความสนใจ อยากรู้อยากเห็น เกิดการค้นพบและการแก้ปัญหา ความเข้าใจ ตนเองและผู้อื่น สำหรับการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยนั้น เกิดจากการที่ผู้ใหญ่เป็นผู้สนับสนุนวิธีการการเรียนรู้และ ความ พยายามของเด็กๆ ในการเรียนรู้ จากการกำหนดจุดมุ่งหมาย รวมทั้งการสร้างความท้าทายและส่งเสริม เด็กๆ ในการขยายขีดความสามารถของตน และให้คำแนะนำแก่เด็กในการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก สามารถใช้ในบริบทของการเล่นและกิจกรรมที่มีโครงสร้าง ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้

๕. แนวคิดเกี่ยวกับการคำนึงถึงสิทธิเด็ก การสร้างคุณค่า และสุขภาวะให้แก่เด็กปฐมวัยทุกคน เด็กปฐมวัยควรได้รับการดูแลและพัฒนาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันทุกคน โดยมีสิทธิในการอยู่รอด สิทธิได้รับการคุ้มครอง สิทธิในด้านพัฒนาการ และสิทธิการมีส่วนร่วมตามที่กฎหมายระบุไว้ เด็กแต่ละคนมีคุณค่าในตนเอง และควรสร้างคุณค่าและคุณภาพชีวิตให้เกิดขึ้นกับเด็กจากการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาที่มีคุณภาพพร้อมกับการส่งเสริมด้านสุขภาวะทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาจากการได้รับโภชนาการที่ดี การดูแลสุขภาพอนามัย การมีโอกาสนักพักผ่อน เล่น การปกป้องคุ้มครองจากการเจ็บป่วย และบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ ตลอดจนการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สะอาดปลอดภัย และถูกสุขอนามัย ซึ่งเด็กปฐมวัยที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือกลุ่มเปราะบางเฉพาะควรได้รับการดูแลช่วยเหลือ และพัฒนาอย่างเหมาะสมเช่นกัน

๖. แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูดูแลและการให้การศึกษา การจัดการศึกษาปฐมวัย มุ่งพัฒนาเด็กบนพื้นฐานของการอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษา หรือการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่สนองต่อธรรมชาติและการพัฒนาเด็กแต่ละคนตามวัยครบทุกด้านของพัฒนาการ การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย หมายรวมถึงการดูแลเอาใจใส่เด็กด้วยความรักความอบอุ่น ความเอื้ออาทร การดูแลสุขภาพ โภชนาการและ ความปลอดภัย และการอบรมกล่อมเกลาให้เด็กมีจิตใจดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น มีการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม และมีทักษะชีวิต การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเด็ก การเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก และการปฏิบัติตนของผู้ใหญ่ ที่ดูแลเด็ก ที่มุ่งตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจของเด็ก โดยมุ่งให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดี อารมณ์แจ่มใส มีความประพฤติดี มีวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การอบรม เลี้ยงดูที่มีผลต่อพัฒนาการของเด็ก คือการที่ผู้ใหญ่ที่แวดล้อมเด็ก ให้ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับความ คิดเห็นของเด็ก การใช้เหตุผลในการอบรมสั่งสอน ผู้ใหญ่ที่ดูแลเด็กจะต้องเป็นผู้ที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ใช้การสร้างวินัยเชิงบวกในการอบรมบ่มนิสัย ซึ่งจะช่วยให้เด็กเติบโต ขึ้นเป็นผู้ที่มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีเป้าหมายชีวิต มีวินัยในตนเอง มีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น สามารถ จัดการกับความเครียดและปัญหาต่างๆ ได้ การอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่ครอบคลุม และสถานศึกษา หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องปฏิบัติอย่างสอดคล้องต่อเนื่องกัน

สำหรับการให้การศึกษาเด็กในช่วงปฐมวัยนั้น เป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้โดยการจัดประสบการณ์ที่หลากหลายผ่านกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัย ให้เด็กเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ จากการลงมือปฏิบัติ และการได้รับประสบการณ์ตรง มีการกำหนดจุดมุ่งหมายและการวางแผนในการจัดประสบการณ์และกิจกรรม ทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยคำนึงถึงเด็กเป็นสำคัญและพัฒนาเด็กแต่ละคนอย่างเต็มศักยภาพ

๗. แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการ เด็กปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่เรียนรู้ผ่านการเล่นและการทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กในวัยนี้ เป็นการวางแผนโดยบูรณาการ ทั้งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศิลปะ ภาษา ดนตรี และการเคลื่อนไหว คุณธรรมจริยธรรม สุขภาพอนามัย และ ศาสตร์อื่นๆ โดยไม่แบ่งเป็นรายวิชาแต่จะมีการผสมผสานความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติของ แต่ละศาสตร์ในการจัดประสบการณ์ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้ในระดับชั้นอื่นๆ เป็นการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติเหมาะสมตามวัยของเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการผ่านสาระการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย สาระที่ควรเรียนรู้ ได้แก่ ตัวเด็ก บุคคลและสถานที่แวดล้อมตัว ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก และประสบการณ์สำคัญด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยออกแบบการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมที่ทำให้เกิด ความหลากหลาย ภายใต้สาระการเรียนรู้ทั้ง

สาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญที่มีการเชื่อมโยงกับ การพัฒนามาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็ก และความสอดคล้องกับปรัชญาของหลักสูตร โดยมี รูปแบบการจัดประสบการณ์ตามความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา ทั้งนี้ประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก จะจัดขึ้นโดยคำนึงถึงธรรมชาติของเด็กที่เรียนรู้ผ่านการเล่น การลงมือปฏิบัติ การสำรวจ การทดลอง การสร้างชิ้นงานที่สร้างสรรค์ และการเห็นแบบอย่างที่ดี การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วย ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมความชอบ ความสนใจ และความถนัดซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้พัฒนาอย่างรอบด้าน พัฒนาทักษะชีวิต และทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และพัฒนาการ ตามวัยของเด็กที่มีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในระดับปฐมวัย ยึดหลักการบูรณาการที่ว่า *หนึ่งแนวคิดเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายกิจกรรม หนึ่งกิจกรรมเด็กสามารถเรียนรู้ได้ หลายทักษะและหลายประสบการณ์สำคัญ* ดังนั้น เป็นหน้าที่ของผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดประสบการณ์ ในแต่ละวันให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่นที่หลากหลายกิจกรรม หลากหลายทักษะ หลากหลายประสบการณ์สำคัญ อย่างเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ เพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่กำหนดไว้ ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข

๘. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างประสบการณ์ การพัฒนาความเข้าใจในแนวคิด และความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ นั้น สามารถนำสื่อเทคโนโลยี และการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มาสนับสนุนและเสริมสร้างการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยได้ โดยเป็นตัวกลางและเครื่องมือเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นสามารถเป็น บุคคล วัสดุ อุปกรณ์ ของเล่น ตลอดจนเทคนิควิธีการ ที่กำหนดไว้ได้อย่างง่ายและรวดเร็ว ทำให้สิ่งที่ป็น นามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรม เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัย ต่อตัวเด็กและเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ ความชอบและความต้องการ ของเด็กที่หลากหลาย ควรมีสื่อที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรมสื่อ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ให้ครบทุกด้าน ทั้งนี้ สื่อต้องเอื้อให้เด็กเรียนรู้ ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า และส่งเสริมการลงมือปฏิบัติจริงของเด็ก โดยการจัดสื่อสำหรับเด็กปฐมวัยต้องเริ่มต้น จากสื่อของจริง ของจำลอง (๓ มิติ) ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง (๒ มิติ) และสัญลักษณ์จากรูปธรรมไปสู่นามธรรมตามลำดับ

สำหรับเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อการตอบสนองความต้องการและการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีสำหรับเด็กปฐมวัยสามารถเป็นอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ของเล่นเด็ก และวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน การใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสมต้องเป็นการเลือกใช้อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเครื่องมือประเภทดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมต่อการใช้กับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี สำหรับเด็กอายุตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปควรใช้กับเด็กอย่างมีจุดมุ่งหมาย และใช้เป็นสื่อปฏิสัมพันธ์ จำกัดช่วงเวลาในการใช้ และมีข้อตกลงในการใช้อย่างเหมาะสมกับวัย โดยใช้เป็น ทางเลือกไม่บังคับใช้ และใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสื่อหลัก

ส่วนการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นการเตรียมสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ และ ทางจิตภาพ โดยเป็นการจัดสื่อที่หลากหลายเพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์และสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก พร้อมด้วยการจัดตารางเวลาที่เหมาะสมในแต่ละวัน รวมทั้งการส่งเสริมบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้ใหญ่และเด็กมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมเด็กทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และ ตอบสนองความต้องการรายบุคคล

๙. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง การประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและสอดคล้องสัมพันธ์กับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ รวมทั้งกิจกรรม

ประจำวัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กสำหรับการส่งเสริมความก้าวหน้า และช่วยเหลือสนับสนุนเมื่อพบเด็กล่าช้าหรือมีปัญหาที่เกิดจากพัฒนาการและการเรียนรู้ ไม่ใช่การตัดสินผล การศึกษาและไม่ใช่แบบทดสอบในการประเมิน เป็นการประเมินตามสภาพจริงที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินที่หลากหลายอย่างมีจุดมุ่งหมาย เหมาะสมกับศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนาการตามวัยของเด็ก ตลอดจนรูปแบบการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เด็กได้รับและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ตัวเด็กที่มีการเก็บข้อมูลอย่างรอบด้าน โดยใช้เรื่องราวเหตุการณ์ กิจกรรมตามสภาพจริงหรือคล้ายจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็กมีโอกาสดังออกถึงความรู้ความสามารถ และทักษะต่างๆ จากการปฏิบัติกิจกรรม หรือการสร้างงานที่เป็นผลผลิตเพื่อเป็นการสะท้อนภาพที่แท้จริง มีการนำเสนอหลักฐานในการประเมินที่ น่าเชื่อถือในรูปแบบที่เหมาะสม และสื่อสารผลการประเมินให้แก่ครอบครัว รวมทั้ง ผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนร่วมใน การพัฒนาเด็กโดยสามารถบอกได้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าเพียงใดข้อมูลจากการ ประเมินพัฒนาการจะช่วยผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรมให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็ก และขณะเดียวกันยังใช้ในการประเมินคุณภาพและ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้กับเด็กในวัยนี้ได้อีกด้วย

๑๐. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครอบครัว สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและชุมชน การพัฒนาเด็กอย่างมีคุณภาพต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก การมีส่วนร่วม ของครอบครัว สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และชุมชนเพื่อพัฒนาเด็กร่วมกัน โดยการดูแลพัฒนา และการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยนั้น ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจและการส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ของทุกฝ่าย ซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครองรวมทั้งบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด และครอบครัวเป็น จุดเริ่มต้นในการเรียนรู้ของเด็ก พ่อแม่เป็นครูคนแรกและเป็นครูที่จะอยู่กับเด็กไปตลอดชีวิต โดยสถานศึกษา หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจะเป็นส่วนสำคัญที่ดูแลและพัฒนาเด็ก ซึ่งไม่เพียงแต่การทำงานกับเด็กเท่านั้น แต่ยังต้องมีการทำงานกับครอบครัวและชุมชนที่มีรูปแบบต่างๆ เพื่อการพัฒนาเด็กร่วมกัน ทั้งในการจัด โปรแกรมการให้การศึกษาผู้ปกครอง และการจัดอบรมผู้ปกครองในการดูแลและพัฒนาเด็ก การมีโปรแกรมใน การช่วยเหลือครอบครัวและเด็กในด้านสุขภาพอนามัย โภชนาการ และการส่งเสริมพัฒนาการ รวมทั้งด้านอื่นๆ การเยี่ยมบ้านเด็กโดยเฉพาะช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กในการเปลี่ยนระดับชั้นหรือเข้าสู่สถานศึกษา การสื่อสารกับผู้ปกครองในช่องทางต่างๆ ที่เหมาะสม การขออาสาสมัครจากผู้ปกครองที่มีความสามารถ หลากหลาย มีเวลา หรือต้องการช่วยเหลือสนับสนุนในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อการดูแลและพัฒนาเด็กของ สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย การสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กที่บ้านที่เชื่อมต่อการพัฒนา เด็กปฐมวัย การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดำเนินงานของสถานศึกษาหรือ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในการดูแลและพัฒนาเด็ก การสร้างความร่วมมือกับชุมชนโดยประสานให้ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การให้บริการและสนับสนุนการดูแลพัฒนาตลอดจนเป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็ก โดยการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยความไว้วางใจ ความเคารพซึ่งกันและกัน รวมทั้งการ ร่วมรับผิดชอบสำหรับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ

๑๑. แนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความเป็นไทย และความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ส่งผลต่อวิถีชีวิตและการจัดการศึกษา เพื่อเตรียมเด็กสู่อนาคต อย่างไรก็ตาม เด็กเมื่อเกิดมาจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมตามประเพณี มรดก และการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษแล้ว ยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ค่านิยม และความเชื่อของบุคคลในครอบครัวและชุมชนของ แต่ละที่ด้วย โดยบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมรอบตัวเด็กมี

อิทธิพลต่อพัฒนาการ และการเรียนรู้ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของแต่ละคน ผู้สอนควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรม ของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาและเกิดการเรียนรู้และดำเนินชีวิตอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นมีความสุข เป็นการเตรียมเด็กไปสู่สังคมในอนาคตกับการ อยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงความเป็นไทยที่มีมรดกทางวัฒนธรรมทั้งในด้านภาษา มารยาท คุณธรรมจริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่งดงาม และที่สำคัญคือปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่เป็นหลักคิดในการดำเนินชีวิตที่เน้นความ พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน การใช้ความรู้ควบคู่คุณธรรม โดยในการจัดการศึกษาต้องมีการคำนึงถึง ทั้งด้านเชื้อชาติ ศาสนา เศรษฐกิจ สถานะ เพศ วัย ความต้องการพิเศษที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยสามารถพัฒนาให้เด็กมีความเข้าใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ในแนวคิดและความ หลากหลายเท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรอบด้าน โดยผู้สอนและสถานศึกษาหรือ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยสามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มี อัตลักษณ์ การวางแผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง และการจัดกิจกรรมและโครงการที่สร้างความเชื่อมโยงกับสังคมวัฒนธรรม ความเป็นไทย และความหลากหลาย

จากแนวคิดข้างต้น การพัฒนาหลักสูตรต้องพิจารณาจากวัย และประสบการณ์ของเด็กตลอดจน บริบททางสังคมและวัฒนธรรม เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และสร้างประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับ โดยต้องมี ความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษได้พัฒนา รวมทั้ง ยอมรับในวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มีใช้เพียงพอเตรียมเด็ก สำหรับอนาคตข้างหน้าเท่านั้น การสร้างและพัฒนาหลักสูตรควรเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กับเด็ก มีองค์ประกอบและรายละเอียดของหลักสูตรที่สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาปฐมวัย โดยมีวิสัยทัศน์ ร่วมกัน และการสร้างอัตลักษณ์ของแต่ละหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และ จุดมุ่งหมายในการพัฒนาเด็กร่วมกัน โดยผู้สอนระดับปฐมวัยเป็นผู้ที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการดูแลเด็ก มากที่สุดในการอบรมเลี้ยงดู และจัดการศึกษาให้เด็กนั้น ผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความ เข้าใจในตัวเด็กและการศึกษาปฐมวัย ซึ่งการดูแลและพัฒนาเด็กรวมทั้งการเตรียมเด็กเพื่ออนาคต จำเป็นต้อง คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านสังคมและการศึกษา ผู้สอนจึงต้องมีความใฝ่รู้ ติดตาม ความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนาตนเองอยู่เสมอทางด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และชุมชนวิชาชีพปฐมวัย จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพที่จะส่งผลต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยและหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพ ในส่วนของสถานศึกษานั้นมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็ก สถานเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งแต่ละแห่งจะมีลักษณะ จุดมุ่งหมาย และรูปแบบแตกต่างกันไปตามลักษณะของกลุ่มเด็กแต่ละวัย อย่างไรก็ตาม สถานศึกษาหรือ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจะต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับการดูแลและพัฒนา เด็กให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย การจัดหลักสูตรและประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ การจัดสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว และชุมชนเพื่อพัฒนาเด็กร่วมกันรวมทั้งมีการสร้างรอยเชื่อมต่อกับครอบครัวสู่สถานศึกษารอยเชื่อมต่อ

ในแต่ละระดับชั้นและรอยเชื่อมต่อการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานหรือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็ก กับพ่อแม่ เด็กกับครู เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กทุกคน เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ โดยมีหลักการดังนี้

๑. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กทุกคน
๒. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
๓. ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นและกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัย
๔. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กสามารถดำรงชีวิตประจำวัน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีคุณภาพ และมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และรักความเป็นไทย
๕. สร้างความรู้ ความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็ก ระหว่างสถานศึกษา กับพ่อแม่ ครอบครัวและชุมชนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านห้วยบง

โรงเรียนบ้านห้วยบง จัดพัฒนาเด็กอายุ ๔-๖ ปี โดยให้เด็กเกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมให้มีพัฒนาการครบทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตามศักยภาพของเด็ก ภายใต้บริบทของโรงเรียนด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจ ทำให้เด็กมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย เกิดความรู้สึกลอดภัย ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความรักและความอบอุ่นโดยมีผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดีไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าแก่ตนเอง ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ

วิสัยทัศน์การศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านห้วยบง

ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๕-๒๕๖๗ โรงเรียนบ้านห้วยบง มุ่งเน้นพัฒนาเด็กอายุ ๔-๖ ปี ให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และด้านสติปัญญาเหมาะสมกับวัย เน้นให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่น และการลงมือปฏิบัติ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เหมาะสม ส่งเสริมให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่าง บ้าน โรงเรียน และชุมชน

พันธกิจ

๑. พัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ มีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น และเรียนรู้มีความสุข

๒. พัฒนาบุคลากรในระดับปฐมวัยให้มีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น และการลงมือปฏิบัติที่หลากหลายสอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก
๓. น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างเหมาะสมกับวัยและบริบทของสถานศึกษา
๔. นำสื่อ เทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาพัฒนาเด็กปฐมวัย
๕. จัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนในระดับปฐมวัยเพื่อร่วมพัฒนาเด็กปฐมวัย

เป้าหมาย

๑. เด็กปฐมวัยทุกคนมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ มีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น และเรียนรู้อย่างมีความสุข
๒. ครูและบุคลากรในระดับปฐมวัยทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น และการลงมือปฏิบัติที่หลากหลายสอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก
๓. ครูและบุคลากรในระดับปฐมวัยทุกคนน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างเหมาะสมกับวัยและบริบทของสถานศึกษา
๔. สถานศึกษามีสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการเด็ก
๕. มีเครือข่ายพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน ให้ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยด้วยวิธีการที่หลากหลาย และมีความต่อเนื่องในทิศทางเดียวกับสถานศึกษา

จุดมุ่งหมาย

- หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านห้วยบง สำหรับเด็กอายุ ๔-๖ ปี มุ่งพัฒนาเด็กเป็นองค์รวมด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างสมดุลทุกด้านเต็มตามศักยภาพ ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลจุดหมายสำคัญเมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัยมีดังนี้
๑. มีร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
 ๒. มีสุขภาพจิตดีมีคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม
 ๓. มีทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับวัยดำรงชีวิตประจำวันโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
 ๔. มีทักษะการคิดการใช้ภาษาสื่อสารและการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดมาตรฐานกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวน ๑๒ ข้อที่ครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคุณภาพคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวเด็กเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัยทุกคน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาทั้งระดับชาติ และสถานศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยใช้สำหรับเด็กปฐมวัยทุกคนบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า

เด็กทุกคนสามารถพัฒนาอย่างมีคุณภาพเท่าเทียมกันได้ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในแต่ละพัฒนาการ ประกอบด้วย

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว
มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ
มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะในการดำเนินชีวิต
มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๕ มาตรฐานคือ
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็กที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้เด็กเกิด บนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระเรียนรู้ใน การจัดประสบการณ์ กิจกรรมและประเมินพัฒนาการเด็ก โดยมีรายละเอียดของมาตรฐาน มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง
	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๒ ล้างมือก่อน รับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา
	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา
๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	๑.๓.๑ เล่น ทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๒.๑ เคลื่อนไหว ร่างกายอย่าง คล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์ และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินตามแนวที่กำหนดได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน
	๒.๑.๒ กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสีย การทรงตัว	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
			อย่างต่อเนื่องโดยไม่ เสียการทรงตัว
	๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีก สิ่งกีดขวางได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีก สิ่งกีดขวางได้อย่าง คล่องแคล่ว
	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดย ใช้มือและลำตัวช่วย	๒.๑.๔ รับลูกบอล โดยใช้มือทั้งสองข้าง	๒.๑.๔ รับลูกบอลที่ กระตบขึ้นจากพื้น ได้
๒.๒ ใช้มือ-ตา ประสาน สัมพันธ์ กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัด กระดาษขาดจากกันได้ โดยใช้มือเดียว	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัด กระดาษตามแนว เส้นตรงได้	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัด กระดาษตามแนวเส้น โค้งได้
	๒.๒.๒ เขียนรูปวงกลม ตามแบบได้	๒.๒.๒ เขียนรูป สี่เหลี่ยมตามแบบได้ อย่างมีมุมชัดเจน	๒.๒.๒ เขียนรูป สามเหลี่ยมตามแบบ ได้อย่างมีมุมชัดเจน
	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรู ขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ๑ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรู ขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ๐.๕ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรู ขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ๐.๒๕ ซม. ได้

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๓.๑ แสดงออกทาง อารมณ์ได้อย่าง เหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ เหมาะสมกับบาง สถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ตาม สถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้สอดคล้อง กับสถานการณ์อย่าง เหมาะสม
๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อ ตนเองและ ผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออก	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออกอย่าง เหมาะสมบาง สถานการณ์	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออกอย่าง เหมาะสมตาม สถานการณ์

	๓.๒.๒ แสดงความ พอใจในผลงาน ตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความ พอใจในผลงานและ ความสามารถของ ตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจ ในผลงานและ ความสามารถของตนเอง และผู้อื่น
--	--	--	--

มาตรฐานที่ ๔ ขึ้นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๔.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออก ผ่าน งานศิลปะ ดนตรี และ การเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มี ความสุข และ แสดงออกผ่านงาน ศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มี ความสุข และ แสดงออกผ่านงาน ศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มี ความสุข และ แสดงออกผ่านงาน ศิลปะ
	๔.๑.๒ สนใจ มี ความสุข และ แสดงออกผ่าน เสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มี ความสุข และ แสดงออกผ่าน เสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มี ความสุข และ แสดงออกผ่าน เสียงเพลง ดนตรี
	๔.๑.๓ สนใจ มี ความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มี ความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มี ความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่า สิ่งใดเป็นของตนเอง และสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือ รอคอยเมื่อต้องการ สิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือ รอคอยเมื่อต้องการ สิ่งของของผู้อื่นด้วย ตนเอง
๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และ ช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรัก เพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรัก เพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรัก เพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์
๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๖.๑ ช่วยเหลือตนเอง ในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเอง	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว
	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๑ รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี
	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วม โดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๖.๑.๓ ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วม ด้วยตนเอง
๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง
	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง
๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียง เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียง เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๗.๑ ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เมื่อมี ผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เมื่อมี ผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมด้วย ตนเอง
	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูก ที่
๗.๒ มีมารยาทตาม วัฒนธรรมไทย และรัก ความเป็น ไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตาม มารยาทไทยได้เมื่อมี ผู้ชี้แนะ	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตาม มารยาทไทยได้ด้วย ตนเอง	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตาม มารยาทไทยได้ตาม กาลเทศะ
	๗.๒.๒ กล่าวคำ ขอบคุณและขอโทษ เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๒ กล่าวคำ ขอบคุณและขอโทษ ด้วยตนเอง	๗.๒.๒ กล่าวคำ ขอบคุณและขอโทษ ด้วยตนเอง
	๗.๒.๓ หยุดยีนเมื่อได้ ยินเพลงชาติไทยและ เพลงสรรเสริญพระ บารมี	๗.๒.๓ ยืนตรงเมื่อได้ ยินเพลงชาติไทยและ เพลงสรรเสริญพระ บารมี	๗.๒.๓ ยืนตรงและ ร่วมร้องเพลงชาติ ไทยและเพลง สรรเสริญ พระบารมี

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน
๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับเพื่อน	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมมือกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย
	๘.๒.๒ ยิ้มหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคย เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๒.๒ ยิ้ม ทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	๘.๒.๒ ยิ้ม ทักทายและพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์
๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้ด้วยตนเอง	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์
	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรง เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดข้อความสั้นๆ จนจบ	๙.๑.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเป็นเรื่องราวได้และ

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
		และโต้ตอบได้ เหมาะสม	ฟังแล้วนำมาถ่ายทอด ได้ ฟังเพลงคำคล้องจอง บทร้อยกรองและ ปฏิบัติตามคำสั่งได้
	๙.๑.๒ ฟัง คำคล้อง จอง/เพลง /คำ พื้นฐาน ตามแบบโดย มีรูปภาพกำกับได้โดย มีผู้ชี้แนะ	๙.๑.๒ ฟังนิทาน หนังสือสั้นๆหรือ เรื่องราวแล้ว บอก ความคิดรวบยอด เกี่ยวกับหนังสือ (ตัว ละคร ฉาก)	๙.๑.๒ ฟังนิทาน หนังสือ สั้นๆหรือ เรื่องราวแล้วบอก ความคิดรวบยอด เกี่ยวกับหนังสือ (ตัว ละคร ฉาก)
	๙.๑.๓ เล่าเรื่องด้วย ประโยคสั้นๆ	๙.๑.๓ ฟังคำสั่ง ๒ ขั้นตอนและสามารถ ปฏิบัติได้	๙.๑.๓ ฟังคำสั่ง ๒ ขั้นตอนและสามารถ ปฏิบัติได้
	๙.๑.๔ พูดแสดง ความคิด ความรู้สึก และความต้องการ	๙.๑.๔ ฟังเพลง คำ คล้องจอง บทร้อย กรองและปฏิบัติตาม คำสั่งได้	๙.๑.๔ ฟังเพลง คำ คล้องจอง บทร้อย กรองและปฏิบัติตาม คำสั่งได้
		๙.๑.๕ พูดโต้ตอบและ เล่าเรื่องเป็นประโยค อย่างต่อเนื่อง	๙.๑.๕ พูดโต้ตอบและ เล่าเรื่องเป็นประโยค อย่างต่อเนื่อง
		๙.๑.๖ ฟัง พูดโต้ตอบ และแสดงความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้	๙.๑.๖ ฟัง พูดโต้ตอบ และแสดงความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้
๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ และ พูดข้อความด้วยภาษา (ไทย)ของตนเองและ เหมาะสมกับ พัฒนาการตามวัย	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการ ชี้ หรือกวาดตามอง ข้อความตามบรรทัด	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วย การชี้ หรือกวาดตา มองข้อความตาม บรรทัด

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
	๙.๒.๒ ท่องพยัญชนะไทย ก-ฮ ตามแบบ โดยมีรูปภาพกำกับได้	๙.๒.๒ เปิดและอ่านหนังสือด้วยตนเองได้	๙.๒.๒ เปิดและอ่านหนังสือด้วยตนเองได้
	๙.๒.๓ ท่องตัวเลข ๑-๑๐ ตามแบบโดยมีผู้ชี้แนะได้	๙.๒.๓ เขียนคล้ายตัวอักษร โดยไม่เน้นความถูกต้องและไม่ได้เกิดจากการฝึก	๙.๒.๓ เขียนตัวอักษรตามแบบ โดยไม่เน้นความถูกต้องและไม่ได้เกิดจากการฝึก
	๙.๒.๔ ท่องอักษรภาษาอังกฤษ A-Z ตามแบบโดยมีรูปภาพกำกับผู้ชี้แนะได้	๙.๒.๔ เขียนเส้นพื้นฐานตามแบบ	๙.๒.๔ เขียนชื่อตนเอง /พยัญชนะตามแบบ/ คำ/ข้อความที่ลอกตามแบบหรือจำมาได้
		๙.๒.๕ อ่านและเขียนพยัญชนะไทย ก-ฮ ตามแบบ	๙.๒.๕ อ่านและเขียนพยัญชนะไทย ก-ฮ ตามแบบรู้จักพยัญชนะไทย ก-ฮ
		๙.๒.๖ รู้จักพยัญชนะไทย ก-ฮ	๙.๒.๖ อ่านและเขียนสระตามแบบ อะ อา อี อี อู อุ <u>อีอีอ เอ แอ โอ</u> <u>ไอ ไอ อำ เอา ออ</u>
		๙.๒.๗ อ่านและเขียนสระตามแบบ อะ อา อี อี อู อุ	๙.๒.๗ รู้จักสระ อะ อา อี อี อู <u>อีอีอ เอ แอ โอ</u> <u>ไอ ไอ อำ เอา ออ</u>
		๙.๒.๘ รู้จักสระ อะ อา อี อี อู อุ	๙.๒.๘ แปลงเสียงพูดคำตามบัญญัติพื้นฐานชั้นเด็กเล็ก
		๙.๒.๙ แปลงเสียงพูดคำตามบัญญัติพื้นฐานชั้นเด็กเล็ก	๙.๒.๙ เขียนชื่อนามสกุลตามแบบ ๙.๒.๑๐ เขียนคำ แม่ ก.กา ตามแบบ

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
		๙.๒.๑๐ เขียนชื่อนามสกุลตามแบบ	

มาตรฐานที่ ๑๐มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะของสิ่งต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส
	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การใช้งานเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างและความเหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบสองลักษณะขึ้นไป
	๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆ โดยใช้ตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์
	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของและเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ
๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือ คาดคะเนสิ่งที้อาจจะเกิดขึ้น	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือ คาดคะเน สิ่งที้อาจจะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็น จากข้อมูล	๑๐.๒.๒ คาดคะเนสิ่งที้อาจจะเกิดขึ้น และมี ส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล อย่างมีเหตุผล
๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น
	๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา และแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา สร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๑.๑ ทำงานศิลปะ ความจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลง และแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงแปลกใหม่จากเดิม และมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑๒.๑.๑ สนใจหยิบหนังสือมาอ่านและเขียนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ
๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการของตนเอง	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง
	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ใคร” “อะไร” ในการค้นหา	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ

สาระการเรียนรู้รายปี

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ ให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่างๆและสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่

- ๑.๑.๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่
- ๑.๑.๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
- ๑.๑.๑.๓ การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์
- ๑.๑.๑.๔ การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ใน

การขว้าง การจับ การโยน การเตะ

- ๑.๑.๑.๕ การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ
- ๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก
 - ๑.๑.๒.๑ การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างจากแท่งไม้ บล็อก
 - ๑.๑.๒.๒ การเขียนภาพและการเล่นกับสี
 - ๑.๑.๒.๓ การปั้น
 - ๑.๑.๒.๔ การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย เศษวัสดุ
 - ๑.๑.๒.๕ การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
- ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตัว
 - ๑.๑.๓.๑ การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
- ๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย
 - ๑.๑.๔.๑ การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน
 - ๑.๑.๔.๒ การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความ

ปลอดภัย

- ๑.๑.๔.๓ การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย
- ๑.๑.๔.๔ การเล่นบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่างๆ
- ๑.๑.๕ การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง
 - ๑.๑.๕.๑ การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่
 - ๑.๑.๕.๒ การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง
- ๑.๒ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย ตระหนักถึงลักษณะพิเศษเฉพาะที่เป็นอัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม สุนทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- ๑.๒.๑ สุนทรียภาพ ดนตรี
 - ๑.๒.๑.๑ การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี
 - ๑.๒.๑.๒ การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี
 - ๑.๒.๑.๓ การเล่นบทบาทสมมติ
 - ๑.๒.๑.๔ การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ
 - ๑.๒.๑.๕ การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
- ๑.๒.๒ การเล่น
 - ๑.๒.๒.๑ การเล่นอิสระ

๑.๒.๒.๒ การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่

๑.๒.๒.๓ การเล่นตามมุมประสบการณ์

๑.๒.๒.๔ การเล่นนอกห้องเรียน

๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม

๑.๒.๓.๑ การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ

๑.๒.๓.๒ การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม

๑.๒.๓.๓ การร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม

๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์

๑.๒.๔.๑ การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น

๑.๒.๔.๒ การเล่นบทบาทสมมติ

๑.๒.๔.๓ การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี

๑.๒.๔.๔ การร้องเพลง

๑.๒.๔.๕ การทำงานศิลปะ

๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ

๑.๒.๕.๑ การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามความสามารถของตนเอง

๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

๑.๒.๖.๑ การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปกป้องเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆรอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ

๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

๑.๓.๑.๑ การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน

๑.๓.๑.๒ การปฏิบัติตนตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๒.๑ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

๑.๓.๒.๒ การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาทำซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่

๑.๓.๒.๓ การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้

๑.๓.๒.๔ การเลี้ยงสัตว์

๑.๓.๒.๕ การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน

๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและความเป็นไทย

๑.๓.๓.๑ การเล่นบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย

- ๑.๓.๓.๒ การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย
- ๑.๓.๓.๓ การประกอบอาหารไทย
- ๑.๓.๓.๔ การศึกษานอกสถานที่
- ๑.๓.๓.๕ การละเล่นพื้นบ้านของไทย
- ๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม
 - ๑.๓.๔.๑ การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน
 - ๑.๓.๔.๒ การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน
 - ๑.๓.๔.๓ การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
 - ๑.๓.๔.๔ การดูแลห้องเรียนร่วมกัน
 - ๑.๓.๔.๕ การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ
- ๑.๓.๕ การเล่นแบบร่วมมือร่วมใจ
 - ๑.๓.๕.๑ การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 - ๑.๓.๕.๒ การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - ๑.๓.๕.๓ การทำศิลปะแบบร่วมมือ
- ๑.๓.๖ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง
 - ๑.๓.๖.๑ การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา
 - ๑.๓.๖.๒ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
- ๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - ๑.๓.๗.๑ การเล่นหรือ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้ เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคลและสื่อต่างๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาการใช้ภาษา จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การคิดเชิงเหตุผล และการคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวและมีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

- ๑.๔.๑ การใช้ภาษา
 - ๑.๔.๑.๑ การฟังเสียงต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม
 - ๑.๔.๑.๒ การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ
 - ๑.๔.๑.๓ การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่างๆ
 - ๑.๔.๑.๔ การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ
 - ๑.๔.๑.๕ การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
 - ๑.๔.๑.๖ การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
 - ๑.๔.๑.๗ การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่างๆ
 - ๑.๔.๑.๘ การรจนาหะที่เหมาะสมในการพูด
 - ๑.๔.๑.๙ การพูดเรียงลำดับเพื่อใช้ในการสื่อสาร

- ๑.๔.๑.๑๐ การอ่านหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ
- ๑.๔.๑.๑๑ การอ่านอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ
- ๑.๔.๑.๑๒ การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง
- ๑.๔.๑.๑๓ การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ
- ๑.๔.๑.๑๔ การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จาก

บนลงล่าง

- ๑.๔.๑.๑๕ การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตน หรือคำคุ้นเคย
- ๑.๔.๑.๑๖ การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่
- ๑.๔.๑.๑๗ การคาดเดาคำ วลี หรือประโยค ที่มีโครงสร้างซ้ำๆกัน จากนิทาน เพลง

คำคล้องจอง

- ๑.๔.๑.๑๘ การเล่นเกมทางภาษา
- ๑.๔.๑.๑๙ การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง
- ๑.๔.๑.๒๐ การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ
- ๑.๔.๑.๒๑ การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย
- ๑.๔.๑.๒๒ การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ

๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา

๑.๔.๒.๑ การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของ
สิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม

๑.๔.๒.๒ การสังเกตสิ่งต่างๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน

๑.๔.๒.๓ การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่างๆด้วยการ
กระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ

๑.๔.๒.๔ การเล่นกับสื่อต่างๆที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย

๑.๔.๒.๕ การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะและรูปร่าง

รูปทรง

๑.๔.๒.๖ การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน

๑.๔.๒.๗ การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป

๑.๔.๒.๘ การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน

๑.๔.๒.๙ การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ

๑.๔.๒.๑๐ การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ

๑.๔.๒.๑๑ การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่างๆ

๑.๔.๒.๑๒ การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่างๆโดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน

๑.๔.๒.๑๓ การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับ สิ่งต่างๆ ตามลักษณะ

ความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร

๑.๔.๒.๑๔ การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา

๑.๔.๒.๑๕ การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

- ๑.๔.๒.๑๖ การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ
- ๑.๔.๒.๑๗ การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล
- ๑.๔.๒.๑๘ การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล
- ๑.๔.๒.๑๙ การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา

๑.๔.๓ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

- ๑.๔.๓.๑ การรับรู้ และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน
- ๑.๔.๓.๒ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ
- ๑.๔.๓.๓ การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย

๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้

- ๑.๔.๔.๑ การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว
- ๑.๔.๔.๒ การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ
- ๑.๔.๔.๓ การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ
- ๑.๔.๔.๔ การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหา

ความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย

สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ครูสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ

แรง และพลังงานในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุข
สมบัติ

๒.๔ สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง
ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว เวลา
เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและ
การสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

ตารางการวิเคราะห์การเรียนรู้รายปี

มาตรฐานที่ ๑ ร่างการเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	- การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การพักผ่อน	- ปฐมนิเทศ - ทักษะความสะอาด - ฉลาดเรียนรู้ - กินดีมีประโยชน์
๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทาน อาหารที่มีประโยชน์ และดื่มน้ำที่สะอาดเมื่อ มีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๑ รับประทาน อาหารที่มีประโยชน์ และดื่มน้ำสะอาดด้วย ตนเอง	๑.๒.๑ รับประทาน อาหารที่มีประโยชน์ได้ หลายชนิดและดื่มน้ำ สะอาดได้ด้วยตนเอง	- การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตร ประจำวัน - การช่วยเหลือตนเองใน กิจวัตรประจำวัน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตาม ความสามารถของตนเอง - การช่วยเหลือตนเองใน กิจวัตรประจำวัน	- การปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน - อาหารที่มีประโยชน์ - ประโยชน์และโทษของ อาหาร - น้ำดื่มสะอาด - การอาบน้ำ - การระวังรักษาปากและ ฟัน	- มากมายสาระ - กินดีมี ประโยชน์ - อาหารจาก ข้าว - ผลไม้แสน อร่อย - เชิญชวนรู้ เรื่องผัก
	๑.๒.๒ ล้างมือก่อน รับประทานอาหารและ หลังจากใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๒ ล้างมือ ก่อน รับประทาน อาหารและหลังจากใช้ ห้องน้ำห้องส้วมด้วย ตนเอง	๑.๒.๒ ล้างมือ ก่อนรับประทานอาหาร และหลังจากใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมด้วยตนเอง			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
				- การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตร ประจำวัน	- การระวังรักษามุมและ หนังสือศีรษะ - สุขบัญญัติ ๑๐ ประการ - การล้างมือ ๑๒ ขั้นตอน - การใช้ห้องน้ำ-ห้องส้วม - การแต่งตัวด้วยตนเอง - การนอนพักผ่อน - ประโยชน์ของการนอน	- ทักษะความ สะอาด - ฉลาดเรียนรู้ - กลางวัน กลางคืน
	๑.๒.๓ นอนพักผ่อน เป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อน เป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็น เวลา			
	๑.๒.๔ ออกกำลังกาย เป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกาย เป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกาย เป็นเวลา	- การเคลื่อนไหวโดยควบคุม ตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ - การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีด ขวาง -การเล่นอิสระ -การเล่นนอกห้องเรียน	- ประโยชน์ของการออก กำลังกาย - การเล่นเครื่องเล่น สนามอย่างถูกวิธี	- ฉลาดเรียนรู้ - หนูน้อย นักกีฬา
๑.๓ รักษาความ ปลอดภัยของ ตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำ กิจกรรมอย่างปลอดภัย เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๓.๑ เล่นและทำ กิจกรรมอย่างปลอดภัย ด้วยตนเอง	๑.๓.๑ เล่น ทำกิจกรรม และปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่าง ปลอดภัย	- การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยใน กิจวัตรประจำวัน	- การเล่นเครื่องเล่น สนามตามข้อตกลงอย่าง ถูกวิธีและให้ปลอดภัย	- ฝึกหัดความ ปลอดภัย

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
				- การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ เกี่ยวกับการ ป้องกันและรักษาความปลอดภัย - การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย - การเล่นบทบาทสมมติ เหตุการณ์ต่างๆ	- การฟังนิทานเรื่องราว เหตุการณ์ที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับการป้องกันและ รักษาความปลอดภัย	

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๒.๑ เคลื่อนไหว ร่างกายอย่าง คล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์ และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินตามแนว ที่กำหนดได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไป ข้างหน้าเป็นเส้นตรง ได้โดยไม่ต้องกางแขน	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอย หลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ ต้องกางแขน	- การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ - การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ - การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุ อุปกรณ์	- การเคลื่อนไหวโดย ควบคุมร่างกาย - การเล่นออกกำลังกาย ช่วยให้ร่างกายได้พัฒนา กล้ามเนื้อใหญ่	- เลือกวิธีการ เดินทาง - ร่างกายของ หนู

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
	๒.๑.๒ กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสีย การทรงตัว	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว	- การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ - การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ	- การออกแรงกระทำต่อสิ่งต่างๆ เช่น การรับลูกบอล - การเดินต่อปลายเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรง - เคลื่อนไหวร่างกายพร้อมเชือก ผ้ายแพร ริบบิ้น หรือวัสดุอื่นๆที่เหมาะสม ตามจินตนาการ	- ฝึกหัดความปลอดภัย - ฉลาดเรียนรู้ - หนูน้อยนักกีฬา
	๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว		- เคลื่อนไหวร่างกายพร้อมเชือก ผ้ายแพร ริบบิ้น หรือวัสดุอื่นๆที่เหมาะสมตามจินตนาการ	
	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือทั้งสองข้าง	๒.๑.๔ รับลูกบอลที่กระตอขึ้นจากพื้นได้		- เคลื่อนไหวร่างกายพร้อมเชือก ผ้ายแพร ริบบิ้น หรือวัสดุอื่นๆที่เหมาะสมตามคำบรรยาย - การกระโดดขาเดียว - เคลื่อนไหวไหล่ เอว มือและแขน มือและนิ้วมือ	

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					- เคาะเท้า - ผงกศิริษะ - การวิ่ง - เล่นเกมกลางแจ้ง - การโยนลูกบอลหรือวัสดุอื่นลงตะกร้า - การเตะบอล - เล่นเกมกลางแจ้ง เช่น ลิงชิงบอล ขว้างลูกบอล ถูทราย	
๒.๒ ใช้มือ-ตา ประสานสัมพันธ์ กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัด กระดาษขาดจากกัน ได้โดยใช้มือเดียว	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัด กระดาษตามแนว เส้นตรงได้	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัด กระดาษตามแนวเส้นโค้ง ได้	- การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ - การเขียนภาพและการเล่นกับสี	- การเล่น การทำงาน ช่วยให้กล้ามเนื้อมือทำงานได้ สัมพันธ์กับตา - การทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น เช่น การใช้กรรไกร ตัดกระดาษ	- ลอยกระทง - วันแม่ - แต่งแต้มสีเส้น - สนใจพันธุ์ไม้สวย
	๒.๒.๒ เขียนรูป วงกลมตามแบบได้	๒.๒.๒ เขียนรูป สี่เหลี่ยมตามแบบได้ อย่างมีมุมชัดเจน	๒.๒.๒ เขียนรูป สามเหลี่ยมตามแบบได้ อย่างมีมุมชัดเจน			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรู ขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ๑ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรู ขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ๐.๕ ซม. ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๒๕ ซ.ม. ได้		- การประดิษฐ์ชิ้นงานจาก วัสดุต่างๆ เช่น การร้อย ลูกปัด ร้อยวัสดุต่างๆ	

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๓.๑ แสดงออกทาง อารมณ์ได้อย่าง เหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ เหมาะสมกับบาง สถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ตาม สถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้สอดคล้อง กับสถานการณ์อย่าง เหมาะสม	- การพูดสะท้อนความรู้สึก ของตนเองและผู้อื่น - การเล่นบทบาทสมมติ - การเคลื่อนไหวตาม เสียงเพลง/ดนตรี - การร้องเพลง - การทำงานศิลปะ	- การบอกเล่า ทำท่าทางที่ เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของ ตนเองและผู้อื่น - การพูดแสดงความรู้สึก ความต้องการในสิ่งต่างๆ - การร้องเพลง - การเล่นกับเพื่อน - การเล่นบทบาทสมมุติ	- ภูมิปัญญา ท้องถิ่น - ชุมชนของ เรา - แส่นหรธา วันปีใหม่

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					- การเล่นตามมุม ประสบการณ์	
๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อ ตนเองและ ผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออก	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออกอย่าง เหมาะสมบาง สถานการณ์	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออกอย่าง เหมาะสมตาม สถานการณ์	- การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ เสียงดนตรี - การเล่นเครื่องดนตรี ประกอบจังหวะ - การเคลื่อนไหวตาม เสียงเพลง/ดนตรี -การเล่นบทบาทสมมติ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม	- การร่วมสนทนาและ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข่าว เรื่องราว เหตุการณ์ - การแสดงความยินดีเมื่อ เพื่อนมีความสุขและแสดง ความเห็นใจ ปลอบโยน เมื่อเพื่อนร้องไห้หรือ บาดเจ็บ	- วันพ่อ - ของเล่นของ ใช้ - ร่วมใจคนใน บ้าน - วันแม่
	๓.๒.๒ แสดงความ พอใจในผลงาน ตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความ พอใจในผลงานและ ความสามารถของ ตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจ ในผลงานและ ความสามารถของตนเอง และผู้อื่น	- การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม - การแสดงออกอย่าง สนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราว/เหตุการณ์ที่ สนุกสนานต่างๆ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ - การเล่นเกี่ยวกับดนตรี - การแสดงบทบาทสมมติ - การฟังเพลง	- การประดิษฐ์ - การวาดภาพระบายสี - การเล่นบล็อก - การนำเสนอผลงาน - การแสดงบทบาทสมมติ - การร้องเพลง - การทำท่าทางตาม จินตนาการ	- หน่วยกินดีมี ประโยชน์ - หน่วยฤดูฝน มาแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				- การร้องเพลง		

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๔.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงาน ศิลปะดนตรี และ การเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงาน ศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงาน ศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงาน ศิลปะ	- การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ เสียงดนตรี - การเล่นเครื่องดนตรีประกอบ จังหวะ	- การเขียนภาพด้วยสี เทียน สีไม้สีจากวัสดุ ธรรมชาติ เล่นกับสีน้ำ เช่น เป่าสี ทับสี พับสี หยดสี ละเลงสี กลิ้งสี	- หน่วยผลไม้ - หน่วยวันแม่ - หน่วย วันเด็ก
	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่าน เสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่าน เสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่าน เสียงเพลง ดนตรี	- การเคลื่อนไหวตาม เสียงเพลง/ดนตรี - การเล่นบทบาทสมมติ - การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ	- ทำท่าทางเคลื่อนไหว ร่างกายในลักษณะต่างๆ เพลงตามหน่วย ประสบการณ์	- หน่วย กินดีมีประโยชน์ - หน่วย ปฐมนิเทศ
	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดง ท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/ เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	- การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม - การร้องเพลง - การทำงานศิลปะ	- การทำงานศิลปะ ร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมี เป้าหมาย - ระบายสีสร้างภาพ ตัด ฉีกปะ ประดิษฐ์ หรือปั้น	- หน่วย ร่างกายของหนู

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					โดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่แตกต่างกัน - การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ข้างหลัง ข้างซ้าย ข้างขวา หมุนตัว ก้าวกระโดด เดิน วิ่ง - เคลื่อนไหวร่างกายพร้อมริบบิ้น หรือวัสดุอื่นๆที่เหมาะสมตามจินตนาการ - การเล่นเครื่องดนตรีประเภทต่างๆประกอบจังหวะ เช่น เคาะ เขย่า ตี	

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง	- การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ - การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่างๆ	- คุณธรรมจริยธรรม - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น - การอยู่ร่วมกัน โดยมีกฎ ระเบียบที่ปฏิบัติร่วมกัน	- หน่วย ปฐมนิเทศ - หน่วยโลก สวยด้วยมือเรา - หน่วยร่วมมือ ใจคนในบ้าน
๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง	- การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และความต้องการ - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับ	- ความซื่อสัตย์สุจริต - นิทานคุณธรรม	- หน่วย มากมายสาระ
๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์	ประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง - การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ	- คุณธรรม ๘ ประการ - ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน - ความเมตตากรุณา - ความมีน้ำใจช่วยเหลือแบ่งปัน	- หน่วย ปฐมนิเทศ - หน่วยวันเด็ก - หน่วยฉลาดเรียนรู้
๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง	- การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ	- ความเสียสละ - การแสดงความเห็นใจผู้อื่นและการช่วยเหลือ - ปλοบโยนเมื่อคนอื่นได้รับบาดเจ็บ	

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					- การแบ่งปัน รอคอย ผู้อื่นในการเล่นมุมต่างๆ -การทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม - ความรับผิดชอบ - หน้าที่ของเด็ก - กิจกรรมประจำวัน	

มาตรฐานที่ ๒ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๖.๑ ช่วยเหลือ ตนเอง ในการ ปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ ช่วยเหลือ	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วย ตนเอง	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเองได้ อย่างคล่องแคล่ว	- การช่วยเหลือตนเองใน กิจวัตรประจำวัน - การร่วมกำหนดข้อตกลงของ ห้องเรียน - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดี ของห้องเรียน	- การแต่งกาย - การล้างมือ - สุขบัญญัติ ๑๐ ประการ - การรับประทานอาหาร	- หน่วยฉลาด เรียนรู้ - หน่วย กินดี มีประโยชน์ - หน่วย ปฐมนิเทศ
	๖.๑.๒ รับประทานอาหาร ด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหาร ด้วยตนเอง	๖.๑.๑ รับประทานอาหาร ด้วยตนเองอย่างถูกวิธี			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้อง ส้วม โดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้อง ส้วมด้วยตนเอง	๖.๑.๓ ใช้และทำความสะอาด หลังใช้ห้องน้ำห้อง ส้วม ด้วยตนเอง	- การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ - การดูแลห้องเรียนร่วมกัน	- มารยาทในการรับประทานอาหาร - การใช้ห้องน้ำที่ถูกต้องวิธี - ความสะอาดของร่างกาย - ข้อตกลงของห้องเรียน - การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่	- หน่วยโลกสวยด้วยมือเรา - หน่วยร่วมใจคนในบ้าน - หน่วยของเล่นของใช้
๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่น ของใช้เข้าที่เมื่อมี ผู้ชี้แนะ	๖.๒.๑ เก็บของเล่น ของใช้เข้าที่ด้วย ตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้ เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วย ตนเอง			
	๖.๒.๒ เข้าแถว ตามลำดับก่อนหลังได้ เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๒ เข้าแถว ตามลำดับก่อนหลัง ได้ด้วยตนเอง	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับ ก่อนหลังได้ด้วยตนเอง			
๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของ เครื่องใช้อย่าง ประหยัดและพอเพียง เมื่อมี ผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของ เครื่องใช้อย่าง ประหยัดและ พอเพียง เมื่อมี ผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้ อย่างประหยัดและพอเพียง ด้วยตนเอง	- การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม - การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การปฏิบัติตนตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า	- หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - ความประหยัด - ความพอเพียง - การใช้สิ่งของอย่างประหยัดและพอเพียง - การประดิษฐ์ชิ้นงานจากสิ่งของเหลือใช้	- หน่วยปฐมนิเทศ - หน่วยฝึกหัดความปลอดภัย - หน่วยภูมิปัญญาท้องถิ่น - หน่วยชุมชนของเรา

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				- การทำงานศิลปะที่นำวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่		- หน่วยวันลอยกระทง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง	- การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน - การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า - การทำงานศิลปะที่นำวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ - การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้	- หน้าที่ในห้องเรียน - การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การประหยัดน้ำ - บ้านโรงเรียนและชุมชน - การประดิษฐ์สิ่งของจากเศษวัสดุเหลือใช้ - การปลูกต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ผักสวนครัว - การดูแลรดน้ำพรวนดิน - การเลี้ยงดูและให้อาหารสัตว์	- หน่วยขยะ - หน่วยประหยัดพลังงาน - หน่วยโลกสวยด้วยมือเรา - หน่วยชุมชนของเรา - หน่วยปฐมนิเทศ
	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				- การเลี้ยงสัตว์ - การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน - การเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน - ความรับผิดชอบในการดูแลห้องเรียนร่วมกัน - การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน - การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน - การทำกิจกรรม(รายบุคคล กลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่) - การทำกิจวัตรประจำวันที่ร่วมรับผิดชอบในการดูแลสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	- ประเภทของขยะ - ประโยชน์และโทษของขยะ - การเก็บและทิ้งขยะให้ถูกที่ - การกำจัดขยะ - ข้อตกลงในห้องเรียน	- หน่วยมากมายสาระ

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				- การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน - การทำงานภาคสนาม		
๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ตามกาลเทศะ	- การเล่นเกมบทบาทสมมติการปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย - การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย - การประกอบอาหารไทย - การศึกษานอกสถานที่ - การละเล่นพื้นบ้านของไทย	- การปฏิบัติตนตามมารยาทและวัฒนธรรมไทย - การแสดงความเคารพ - การพูดสุภาพ - การกล่าวคำขอบคุณ - วันสำคัญของไทย - วันสำคัญของท้องถิ่น - ประเพณีของท้องถิ่น - อาหารของท้องถิ่น - การละเล่นไทย เช่น มอญซ่อนผ้า งูกินหาง รีรีข้าวสาร - วัฒนธรรมการไหว้ - การกล่าวคำขอบคุณ - การถอนสายบัว - การโค้งคำนับ	- วันเด็ก - วันแม่ - วันพ่อ - ชุมชนของเรา - ภูมิปัญญาท้องถิ่น - วันเข้าพรรษาและวันอาสาฬหบูชา - วันลอยกระทง - เรายรักความเป็นไทย
	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง			
	๗.๒.๓ หยุดยี่นเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ ยืนตรงและร่วมร้องเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
						- มากมาย สาระ - ฉลาดเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	- การทำกิจกรรมหลากหลายอย่างมีจุดหมาย - การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน - การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น - การยอมรับความสามารถในการเล่น/ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างไปจากตน	- การรู้จักอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่น - การเรียนรู้และปฏิบัติตามข้อตกลง - ที่ตั้งชุมชน - สถานที่สำคัญในชุมชน - อาชีพหลักของชุมชน - การเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน	- หน่วยชุมชนของเรา - หน่วยโรงเรียน

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					- กิจกรรมค่ายลูกเสือน้อยสัมพันธ์ชุมชน - การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน	
๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี กับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับเพื่อน	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมมือกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย	- การทำกิจกรรม(รายบุคคล กลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่) - การคิดริเริ่ม ตัดสินใจ - แก้ปัญหาร่วมกัน - การทำศิลปะ แบบร่วมมือ - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น - การยอมรับความสามารถ - การเล่น/ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างไปจากตน - การแสดงความเป็นมิตรกับเพื่อนและแสดงความเคารพผู้ใหญ่ - การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - การเล่นบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนในความเป็นไทย	- การทักทายด้วยการไหว้ สวัสดี - การไหว้บุคคลต่างๆ - มารยาทไทย - ชื่อ ที่ตั้งชุมชน - สถานที่สำคัญในชุมชน - อาชีพหลักของชุมชน - การเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน - กิจกรรมกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ - การปฏิบัติตนเป็นเด็กดี - การปฏิบัติตนตามกฎจราจร และสัญญาณไฟจราจร	- หน่วย ตัวเลขและจำนวน - หน่วย เรื่องราวของเวลา - หน่วย ฝึกหัดความปลอดภัย - หน่วย มากมาย สาระ - หน่วย ชุมชนของเรา - หน่วย เรายรักความเป็นไทย
	๘.๒.๒ ยิ้มหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคย เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๒.๒ ยิ้ม ทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	๘.๒.๒ ยิ้ม ทักทายและพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					- การปฏิบัติตนต่อสมาชิกในครอบครัว - กิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว - การเล่นร่วมกับผู้อื่น - กิจกรรมที่ทำร่วมกันในห้องเรียน - การรักษาความสะอาดของห้องเรียน - รักษาวินัยกฎหมายไทย - รักษาติ ศาสนา - พระมหากษัตริย์	
๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง	- การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน - การเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน	- กิจกรรมกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่- การปฏิบัติตนเป็นเด็กดี - การปฏิบัติตามกฎจราจรและสัญญาณไฟจราจร	- หน่วยฝึกหัดความปลอดภัย - หน่วยร่วมใจคนในบ้าน

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้ด้วยตนเอง	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์	- การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน - ความรับผิดชอบในการดูแลห้องเรียนร่วมกัน	- การปฏิบัติตนต่อสมาชิกในครอบครัว - กิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว	- หน่วยขยะ - หน่วยทักษะความสะอาด
	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง	- การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี - การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ - การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี - การเล่นบทบาทสมมติ - การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน - การทำกิจกรรม(รายบุคคล กลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่) - การคิดริเริ่ม ตัดสินใจ แก้ปัญหาร่วมกัน	- การเล่นร่วมกับผู้อื่น - กิจกรรมที่ทำร่วมกันในห้องเรียน - การรักษาความสะอาดของห้องเรียน - รัชชาวินัยกฎหมายไทย - รัชชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ - การเคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี - ประเภทเครื่องดนตรี - การร้องเพลง - การเต้นประกอบเพลง - ประเภทของเพลง - การท่องคำคล้องจอง	- หน่วยฉลาดเรียนรู้ - หน่วยเรารู้จักความเป็นไทย - หน่วยมากมายสาระ - หน่วยสุขใจวันเด็ก - หน่วยวันลอยกระทง - หน่วยแสนพระราชวณปีใหม่ - หน่วยตัวเรา STEM

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				- การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง - การเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ทุกคนยอมรับ - การแสดงการแก้ปัญหาที่พบระหว่างทำกิจกรรม	- การเล่นกับผู้อื่น - การแก้ปัญหา - การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน - ช่วยกันคิดช่วยกันทำกิจกรรมกับเพื่อน - กิจกรรมกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ - หน้าที่และการดูแลรักษาตา หู จมูก ปาก มือและเท้า	

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๙.๑ สนทนา โต้ตอบ และเล่า เรื่องให้ ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจน จบและโต้ตอบ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูด ข้อความสั้นๆ จนจบ และโต้ตอบได้ เหมาะสม	๙.๑.๑ สนทนาโต้ตอบ เล่าเป็นเรื่องราวได้และ ฟังแล้วนำมาถ่ายทอด ได้ ฟังเพลงคำคล้อง จอง บทร้อยกรองและ ปฏิบัติตามคำสั่งได้	- การฟังเพลงนิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่างๆ - การอ่านนิทานและเล่าเรื่องด้วยเสียงที่หลากหลาย - การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน	- การอ่านหนังสือที่ถูกต้องวิธี - สนทนาเหตุการณ์ประจำวัน - คำคล้องจอง - ความหมายของการสื่อสาร - การสื่อสารทางไปรษณีย์ - การสื่อสารด้วยโทรศัพท์ - การสื่อสารด้วยวิทยุโทรทัศน์ - การเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี	- หน่วยวันแม่ - หน่วยวันพ่อ - หน่วยการสื่อสารสัมพันธ์
	๙.๑.๒ ฟัง คำคล้อง จอง/เพลง /คำพื้นฐาน ตามแบบโดยมีรูปภาพ กำกับได้โดยมีผู้ชี้แนะ	๙.๑.๒ ฟังนิทาน หนังสือสั้นๆหรือ เรื่องราวแล้ว บอก ความคิดรวบยอด เกี่ยวกับหนังสือ (ตัว ละคร ฉาก)	๙.๑.๒ ฟังนิทาน หนังสือสั้นๆหรือ เรื่องราวแล้ว บอก ความคิดรวบยอด เกี่ยวกับหนังสือ (ตัว ละคร ฉาก)	- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด - การเลียนแบบการทำเสียงต่างๆ - การฟังเสียงต่างๆในสิ่งแวดล้อม - การอ่านนิทานและเล่าเรื่องด้วยเสียงที่หลากหลาย - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง	- การทำตามคำสั่งอย่างง่าย ๆ - การเล่าเรื่องต่างๆ - การระบายสีการตกทายแบบไทยที่ถูกต้อง - การเล่าเรื่อง - ครอบครัวของฉัน - การอ่านหนังสือที่ถูกต้องวิธี	- หน่วยเรียนรู้เรื่องอาเซียน - หน่วยเรื่องราวของข้าว - หน่วยวันแม่ - หน่วยวันพ่อ

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				- การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ - การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	- อาเซียน - การเล่นิทาน - การเกิดฝน - วันนี้ พรุ่งนี้ เมื่อวาน - การเล่าข่าว เหตุการณ์ประจำวัน - วงจรชีวิตของผีเสื้อ - กิจกรรมสัปดาห์วิทยาศาสตร์และอาเซียน	- หน่วยเรื่องราวของเวลา - หน่วยฤดูฝนมาแล้ว - หน่วยฤดูหนาว - หน่วยฤดูร้อน - หน่วยผีเสื้อ - หน่วยสนใจพันธุ์ไม้สวย - หน่วยร่วมใจคนในบ้าน - หน่วยโรงเรียน
	๙.๑.๓ เล่า เรื่องด้วยประโยคสั้นๆ	๙.๑.๓ ฟังคำสั่ง ๒ ขั้นตอนและสามารถปฏิบัติตามได้	๙.๑.๓ ฟังคำสั่ง ๒ ขั้นตอนและสามารถปฏิบัติตามได้	- การฟังเสียงต่างๆในสิ่งแวดล้อม - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ - การจำแนกความแตกต่างในการเปลี่ยนแปลงของเสียง	- การทำตามคำสั่งอย่างง่ายๆ - การแต่งกายของประเทศสมาชิกอาเซียน	- หน่วยฝึกหัดความปลอดภัย

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
	๙.๑.๔ พุดแสดง ความคิด ความรู้สึก และความต้องการ	๙.๑.๔ ฟังเพลง คำ คล้องจอง บทร้อย กรองและปฏิบัติตาม คำสั่งได้	๙.๑.๔ ฟังเพลง คำ คล้องจอง บทร้อยกรอง และปฏิบัติตามคำสั่งได้	- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง - การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ - การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	- การเล่าเรื่อง - การอ่านหนังสือที่ถุกวิธี - คำคล้องจอง - เพลง - บทร้อยกรอง - เกม	- หนังสือน้อย - มารยาทดี - โรงเรียน - อาหารดีมีประโยชน์ - ฤดูฝน - ฤดูร้อน - ฤดูหนาว
		๙.๑.๕ พุดโต้ตอบ และเล่าเรื่องเป็น ประโยคอย่าง ต่อเนื่อง	๙.๑.๕ พุดโต้ตอบและ เล่าเรื่องเป็นประโยค อย่างต่อเนื่อง	- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง - การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ - การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	- การเล่าเรื่อง - การอ่านหนังสือที่ถุกวิธี - คำคล้องจองเราคืออาเซียน - เพลงอาเซียนร่วมใจ	- หนังสือน้อย - มารยาทดี - โรงเรียน - วันพ่อ - วันแม่ - บ้าน - กลางวัน - กลางคืน - อาหารดีจากข้าว
		๙.๑.๖ ฟัง พุด โต้ตอบ และแสดง	๙.๑.๖ ฟัง พุดโต้ตอบ และแสดงความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้	- การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรอง หรือเรื่องราวต่างๆ	- การเล่าเรื่อง - การทำตามคำสั่งอย่างง่ายๆ	- มากมาย - สาระ - โรงเรียน

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
		ความรู้สึเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังได้		- การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ - การเป็นผู้ให้และผู้รับ - การสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	- การวาดภาพระบายสีชุดแต่งกายของประเทศสมาชิกอาเซียน	- การสื่อสารแสนสนุก
๙.๒ อ่าน เขียน ภาพและสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ และพูดข้อความด้วยภาษา (ไทย) ของตนและเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้ หรือกวาดตามองข้อความตามบรรทัด	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้ หรือกวาดตามองข้อความตามบรรทัด	- การอ่านในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน /เรื่องราวที่น่าสนใจ - การเล่นเกมบทบาทสมมติ	- การอ่านหนังสือที่ถูกต้องวิธี - การเล่าเรื่อง - คำคล้องจองเรคืออาเซียน	- โรงเรียน - บ้าน - อาหารดีมีประโยชน์ - ปลอดภัยไว้ก่อน
	๙.๒.๒ ท่องพยัญชนะไทย ก-ฮ ตามแบบโดยมีรูปภาพกำกับได้	๙.๒.๒ เปิดและอ่านหนังสือด้วยตนเองได้	๙.๒.๒ เปิดและอ่านหนังสือด้วยตนเองได้	- การอ่านนิทานและเล่าเรื่องด้วยเสียงที่หลากหลาย - การอ่านในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือ	- การอ่านหนังสือที่ถูกต้องวิธี - การวาดภาพ - การเล่าเรื่อง - การจับคู่ภาพเหมือนตุ๊กตาอาเซียน	- โรงเรียน - ชุมชนน่าอยู่ - ภูมิปัญญาท้องถิ่น
	๙.๒.๓ ท่องตัวเลข ๑-๑๐ ตามแบบโดยมีผู้ชี้แนะได้	๙.๒.๓ เขียนคล้ายตัวอักษร โดยไม่เน้น	๙.๒.๓ เขียนตัวอักษรตามแบบ โดยไม่เน้น	- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก เขียนภาพ เขียนขีดเขียน เขียน	- การลากเส้นอิสระ - การวาดภาพ	- โรงเรียน - ชุมชนน่าอยู่ - รู้จักอาเซียน

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
		ความถูกต้องและ ไม่ได้เกิดจากการฝึก	ความถูกต้องและไม่ได้ เกิดจากการฝึก	คล้ายตัวอักษร เขียนเหมือน สัญลักษณ์ เขียนชื่อตนเอง - การใช้คำรวมทั้งสัญลักษณ์แสดง จำนวน	- ดอกไม้ประจำชาติของ ประเทศสมาชิกอาเซียน - การฉีก ตัด ปะ รูป ดอกไม้ประจำชาติของ ประเทศอาเซียน	
	๙.๒.๔ ท่องอักษร ภาษาอังกฤษ A-Z ตามแบบโดยมีรูปภาพ กำกับผู้ชี้แนะได้	๙.๒.๔ เขียนเส้น พื้นฐานตามแบบ	๙.๒.๔ เขียนชื่อตนเอง /พยัญชนะตามแบบ/ คำ/ข้อความที่ลอกตาม แบบหรือจำมาได้	- การเขียนในหลายรูปแบบผ่าน ประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อ เด็ก เขียนชื่อตนเอง เขียนคำ ตัวอักษร เขียนลอกตามแบบ เขียนเหมือนสัญลักษณ์	- การเขียนชื่อ - การเขียนคำ การเขียนพยัญชนะ	- โรงเรียน - แต่งแต้ม สีส้น
		๙.๒.๕ อ่านและเขียน พยัญชนะไทย ก-ฮ ตามแบบ	๙.๒.๕ อ่านและเขียน พยัญชนะไทย ก-ฮ ตาม แบบรู้จักพยัญชนะไทย ก-ฮ	การอ่านในรูปแบบ ผ่าน ประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อ เด็ก อ่านภาพ หรือ สัญลักษณ์จาก หนังสือนิทาน/เรื่องราวที่สนใจ	- การอ่านและเขียน พยัญชนะไทย ก-ฮ - การอ่านคำพื้นฐาน สำหรับ - การอ่านนิทานโดยการ อ่านจากภาพ	- ปฐมนิเทศ - ตัวเรา - โรงเรียน - ชุมชนน่าอยู่
		๙.๒.๖ รู้จักพยัญชนะ ไทย ก-ฮ	๙.๒.๖ อ่านและเขียน สระตามแบบ อะ อา อี อื อุ อู อี้ อือ เอ แอ โอ ไอ โอ อำ เอา ออ	บอกหรือระบุพยัญชนะไทย ก-ฮ	พยัญชนะไทย ก-ฮ	- ชุมชนน่าอยู่ - โรงเรียน

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
		๙.๒.๗ อ่านและเขียนสระตามแบบ อะ อา อี อี อู อู	๙.๒.๗ รู้จักสระ อะ อา อี อี อู <u>อูอูอู</u> เอ แอ โอ <u>ไอ ไอ อำ เอา ออ</u>	การอ่านในรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพ หรือ สัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน/เรื่องราวที่สนใจ	สระ อะ อา อี อี อู <u>อูอูอู</u> <u>เอ แอ โอ ไอ ไอ อำ เอา ออ</u>	- ปฐมนิเทศ - ตัวเรา - โรงเรียน - ชุมชนน่าอยู่
		๙.๒.๘ รู้จักสระ อะ อา อี อี อู อู	๙.๒.๘ เปล่งเสียงพูดคำตามบัญชีพื้นฐานชั้นเด็กเล็ก	บอกหรือระบุสระ อะ อา อี อี อู อู	สระ อะ อา อี อี อู <u>อูอูอู</u> <u>เอ แอ โอ ไอ ไอ อำ เอา ออ</u>	- โรงเรียน - ชุมชนน่าอยู่
		๙.๒.๙ เปล่งเสียงพูดคำตามบัญชีพื้นฐานชั้นเด็กเล็ก	๙.๒.๙ เขียนชื่อนามสกุลตามแบบ ๙.๒.๑๐ เขียนคำ แม่ ก.กา ตามแบบ	การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง - การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ	บัญชีคำพื้นฐานเด็กเล็ก	- สิ่งมีชีวิตไม่มีชีวิต - เรื่องราวของสัตว์ - อาหารดีมีประโยชน์ - สนใจพันธุ์ไม้สวย - ผีเสื้อแสนสวย
		๙.๒.๑๐ เขียนชื่อนามสกุลตามแบบ		เขียนชื่อ-สกุลตามแบบ	ชื่อ-นามสกุล	- ตัวเรา

มาตรฐานที่ ๑๐มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๑๐.๑ มี ความสามารถ ในการคิด รวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะ ของสิ่งต่างๆ จากการ สังเกตโดยใช้ประสาท สัมผัส	๑๐.๑.๑ บอก ลักษณะ และ ส่วนประกอบของสิ่ง ต่างๆ จากการสังเกต โดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะ ส่วนประกอบ การ เปลี่ยนแปลงหรือ ความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆ จากการสังเกต โดยใช้ประสาทสัมผัส	- การสังเกตสิ่งต่างๆ โดยใช้ ประสาทสัมผัสด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และการดมกลิ่น อย่างเหมาะสม - การแสดงการแก้ปัญหาที่พบ ระหว่างทำกิจกรรม(สติปัญญา) - การทำกิจกรรมหลากหลายอย่าง มีจุดหมาย(สังคม)	- ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ - การเล่าเรื่อง - การอธิบาย - ตา - มองดู - หู - ฟัง - ลิ้น - รุ้รส - จมูก - ดมกลิ่น - มือ - สัมผัส	- หน่วยดม ฟัง ชิม ดู สัมผัส STEM
	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือ เปรียบเทียบสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะหรือ หน้าที่การใช้งานเพียง ลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และ เปรียบเทียบความ แตกต่างหรือความ เหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่ สังเกตพบเพียง ลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และ เปรียบเทียบความ แตกต่างและความ เหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกต พบสองลักษณะขึ้นไป	- การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุม ตนเองไปในทิศทาง ระดับและ พื้นที่(ร่างกาย) - การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ (อารมณ์) - การทำงานศิลปะที่นำวัสดุสิ่งของ อย่างคุ้มค่า(สังคม) - การแสดงการแก้ปัญหาที่พบ ระหว่างทำกิจกรรม	- เปรียบเทียบและ เรียงลำดับสิ่งของต่างๆ ตามลักษณะรูปร่าง รูปทรง จำนวน ขนาด น้ำหนัก ปริมาตร สิ่ง ที่ช่วยในการสังเกต เช่น เครื่องชั่งสองแขนอย่าง ง่าย ถ้วย ช้อน เขือก วัสดุ สิ่งของอื่นๆที่ใช้การ คาดคะเนหรือกะปริมาณ -การเล่นเกมการศึกษา	- หน่วย ตัวเลข และ จำนวน - หน่วย เรื่องราวของ เวลา - หน่วย น้ำ - หน่วยอากาศ - หน่วย ร่างกายของ หนู
	๑๐.๑.๓ คัดแยก สิ่งต่างๆ ตามลักษณะ หรือหน้าที่การใช้งาน	๑๐.๑.๓ จำแนกและ จัดกลุ่มสิ่งต่างๆ โดย	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัด กลุ่มสิ่งต่างๆ โดยใช้	- การลงมือแก้ปัญหาหรือความ ต้องการอย่างเป็นระบบและการใช้		

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
		ใช้อย่างน้อยหนึ่ง ลักษณะเป็นเกณฑ์	ตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไป เป็นเกณฑ์	สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาหรือสนอง ความต้องการอย่างถูกต้อง ปลอดภัย(สติปัญญา) - การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วย ดินเหนียว ดินน้ำมัน แท่งไม้ เศษ วัสดุ บล็อก ฯลฯ (ร่างกาย) - การสืบเสาะหาความรู้โดยการตั้ง คำถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างคำอธิบายเพื่อตอบ คำถาม การเชื่อมโยง คำอธิบาย ของตนเองกับผู้อื่น และการ สื่อสารนำเสนอความคิดหรือสิ่งที่ พบ(สติปัญญา) - การวางแผนและปฏิบัติตามแผน ที่ตั้งใจไว้(สติปัญญา) - การเรียงลำดับกิจกรรมหรือ เหตุการณ์ตามเวลา - ความคิดริเริ่มจากการสำรวจสิ่ง ต่างๆรอบตัว	- การจับคู่ความเหมือน ความต่างของสิ่งต่างๆ - การจำแนกสิ่งต่างๆ เช่น รูปทรง สี ขนาด - จำนวนและตัวเลข - การชั่ง ตวง วัด - รูปเรขาคณิต - ตัวเลข ๑-๓๐ - การนับ - การเปรียบเทียบจำนวน - การเรียงลำดับ - ตัวเลขในชีวิตประจำวัน เกมการศึกษาประเภท ต่างๆ - เวลา - การสังเกต - เมื่อวานนี้ - วันนี้ - วันพรุ่งนี้ - สัปดาห์นี้ - เดือนและปี	- หน่วยใบไม้ รอบตัว - หน่วย ประสาทสัมผัส ทั้ง ๕ - หน่วย ธรรมชาติ - หน่วย ฤดูฝน - หน่วยฤดู หนาว - หน่วยโลก สวยด้วยมือ เรา - หน่วย เรื่องราวของ สัตว์
	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับ สิ่งของหรือเหตุการณ์ อย่างน้อย ๓ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับ สิ่งของหรือเหตุการณ์ อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับ สิ่งของและเหตุการณ์ อย่างน้อย ๕ ลำดับ			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				- การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน	- กิจกรรมวันคริสต์มาส	
๑๐.๒ มี ความสามารถ ในการคิดเชิง เหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุที่เกิดขึ้น ในเหตุการณ์หรือการ กระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุ หรือผลที่เกิดขึ้นใน เหตุการณ์หรือการ กระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ อธิบาย เชื่อมโยงสาเหตุและผล ที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ หรือการกระทำด้วย ตนเอง	- การพยากรณ์/คาดคะเนสิ่งที่ คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆ - การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่ายและ รูปแบบต่างๆ กับสิ่งของหรือ สถานที่จริง	- สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆรอบตัว เช่น การเจริญเติบโตของ มนุษย์ สัตว์ หรือพืช - การพูดบอกเกี่ยวกับ เรื่องที่เรียนรู้ - การคาดคะเน - การเล่นเกมการศึกษา - การเรียนรู้เรื่องจำนวน - การเรียนรู้เกี่ยวกับการ เพิ่มขึ้นและลดลง - การบันทึกข้อมูลโดย การวาดภาพ - การชั่ง ตวง วัด - เรขาคณิต - เกมการศึกษา - การเล่าเรื่อง - การเล่าข่าว	- หน่วย ตัวเลข และ จำนวน - หน่วย เรื่องราวของ เวลา - หน่วย ประหยัด พลังงาน
	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือ คาดคะเนสิ่งที่อาจจะ เกิดขึ้น	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเน สิ่ง ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือมี ส่วนร่วมในการลง ความเห็นจากข้อมูล	๑๐.๒.๒ คาดคะเนสิ่งที่ อาจจะเกิดขึ้น และมี ส่วนร่วมในการลง ความเห็นจากข้อมูล อย่างมีเหตุผล			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					- พลังงาน คือ อะไร - ประเภทของพลังงาน - พลังงานจากน้ำ - พลังงานจากไฟฟ้า - พลังงานจากน้ำมัน	
๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น	- การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา - การเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ทุกคนยอมรับ - การแสดงความคิด ความรู้สึก - การลงมือแก้ปัญหาหรือความต้องการอย่างเป็นระบบและการใช้สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาหรือเพื่อสนองความต้องการอย่างถูกต้องปลอดภัย - การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุสิ่งของอย่างคุ้มค่า - การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ใหม่ - การแก้ปัญหาเกี่ยวกับมิติสัมพันธ์ในการเล่น	- การสนทนาร่วมกับเพื่อนและครู - การเลือกวิธีการการเดินทาง - การเดินทางคืออะไร - วิธีการเดินทาง - การเตรียมตัวในการเดินทาง - ความปลอดภัยในการเดินทาง - การกล่าวคำขอโทษ - การให้อภัย - เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน - เครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน	- หน่วยเลือกวิธีการเดินทาง - หน่วยมากมายสาระ - หน่วยของเล่นของใช้ - หน่วยดม ฟัง ชิม ดู สัมผัส - หน่วยฉลาดเรียนรู้ - หน่วยฝึกหัดความปลอดภัย - หน่วยวันลอยกระทง - หน่วยขยะ
	๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาและแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา			

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
					- การเล่นตามมุม - การประดิษฐ์เศษวัสดุ - เกมการศึกษาประเภทต่างๆ - ขยะ คือ อะไร - ที่มาของขยะ - การจัดการขยะ - ประโยชน์และโทษของขยะ	

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลง และแปลก	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงแปลกใหม่จาก	- การแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อวัสดุ ต่าง ๆ - การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยการวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ	- การเล่นสี - การวาดภาพตามจินตนาการ - การปั้นดินน้ำมัน	- หน่วยแต่งแต้มสีสัน - หน่วยตัวเรา

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
		ใหม่จากเดิมหรือมี รายละเอียดเพิ่มขึ้น	เดิม และมีรายละเอียด เพิ่มขึ้น	- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านศิลปะ - การเคลื่อนไหวความสัมพันธ์ของร่างกาย(อวัยวะต่าง ๆ และรูปร่าง) - การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับและพื้นที่ - การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุ อุปกรณ์ -การเคลื่อนไหวทำทางประกอบเครื่องดนตรี	- การเล่าเรื่องจากภาพวาด - หน้าที่และการดูแลรักษาตา,หู,จมูก,ปาก,มือและเท้า - การเคลื่อนไหวและจังหวะ - การเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย - การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุ อุปกรณ์ - ตัวหนูคู่มือ - ตัวหนูกับเพื่อน - หนูทำได้ - ตัวหนูกับหุ่น - หนูสร้างหุ่นเคลื่อนไหว	- หน่วยผลไม้แสนอร่อย - หน่วยวันแม่ - หน่วยร่วมใจคนในบ้าน - หน่วยตัวเรา
๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลกใหม่			

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑๒.๑.๑ สนใจหยิบหนังสือมาอ่านและเขียนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	- การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ - การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดย มีผู้ชี้แนะ - การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง - การสังเกตทิศทางการอ่าน ตัวอักษร คำ และข้อความ - การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา และจากบนลงล่าง - การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตนหรือคำคุ้นเคย - การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียน ของผู้ใหญ่ - การสืบเสาะแสวงหาความรู้โดยการตั้งคำถาม การเก็บรวบรวม	- สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง - กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม - ศึกษาแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น - การใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ - การเรียนรู้เกี่ยวกับวันสำคัญ - การทำงานให้สำเร็จในเวลาที่กำหนด - ธรรมชาติและฤดูกาล - ความหมายของโครงการ - เลือกโครงการสิ่งที่เด็กสนใจเรียนรู้	- หน่วยเรียนรู้เรื่องโครงการ - หน่วยอากาศ - หน่วยเรื่องราวของสัตว์ - หน่วยวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา - หน่วยวันแม่ - หน่วยเรียนรู้สู่อาเซียน - หน่วยแสนพระราชทานปีใหม่
	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้น ในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ	- การสังเกตทิศทางการอ่าน ตัวอักษร คำ และข้อความ - การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา และจากบนลงล่าง - การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตนหรือคำคุ้นเคย - การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียน ของผู้ใหญ่ - การสืบเสาะแสวงหาความรู้โดยการตั้งคำถาม การเก็บรวบรวม	- การใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ - การเรียนรู้เกี่ยวกับวันสำคัญ - การทำงานให้สำเร็จในเวลาที่กำหนด - ธรรมชาติและฤดูกาล - ความหมายของโครงการ - เลือกโครงการสิ่งที่เด็กสนใจเรียนรู้	- หน่วยวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา - หน่วยวันแม่ - หน่วยเรียนรู้สู่อาเซียน - หน่วยแสนพระราชทานปีใหม่

ตัวบ่งชี้ที่	สภาพที่พึงประสงค์ ๓-๔ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๔-๕ ปี	สภาพที่พึงประสงค์ ๕-๖ ปี	สาระการเรียนรู้		หน่วย
				ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรรู้	
				ข้อมูล การสร้างคำอธิบายเพื่อ ตอบคำถามการเชื่อมโยงคำอธิบาย ของตนเองกับผู้อื่นและการสื่อสาร นำเสนอความคิดหรือสิ่งที่พบ	- การทำกิจกรรมกลุ่ม - การร่วมกิจกรรมทาง ศาสนา - การร่วมกิจกรรมทาง วัฒนธรรมประเพณีไทย	- หน่วยสุขใจ วันเด็ก - หน่วยภูมิ ปัญญา ท้องถิ่น
๑๒.๒ มีความ สามารถ ในการ แสวงหา ความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อสงสัย ต่างๆ ตามวิธีการที่มีผู้ ชี้แนะ	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อสงสัย ต่างๆ ตามวิธีการของ ตนเอง	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบ ของข้อสงสัยต่างๆ โดย ใช้วิธีการที่หลากหลาย ด้วยตนเอง	- การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่ง เรียนรู้รอบตัว - การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ - การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ	- สิ่งมีชีวิต ไม่มีชีวิต - การใช้และอธิบายสิ่ง ต่างๆด้วยวิธีการที่ หลากหลาย - ความหมายของพลังงาน	- หน่วย เรียนรู้เรื่อง โครงงาน - หน่วย อากาศ
	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยค คำถามว่า “ใคร” “อะไร” ในการค้นหา	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยค คำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการ ค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยค คำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการ ค้นหาคำตอบ	- การมีส่วนร่วมในการรวบรวม ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการ สืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆ และแผนภูมิอย่างง่าย	- ประเภทของพลังงาน - พลังงานจากน้ำ ไฟฟ้า และน้ำมัน - การใช้และอธิบายสิ่ง ต่างๆด้วยวิธีการที่ หลากหลาย - ลักษณะของน้ำ - แหล่งของน้ำ - ประโยชน์ของน้ำ - โทษของน้ำ	- หน่วย ประหยัด พลังงาน - หน่วยน้ำ - หน่วย อากาศ - หน่วย กลางวัน กลางคืน

ระยะเวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดกรอบโครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ๑-๓ ปี การศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย ระยะเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วันต่อ ๑ ปี การศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง โดยสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามบริบทของ สถานศึกษาและสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายที่กำหนด โรงเรียนบ้านห้วยบงได้กำหนดกรอบ โครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก อายุ ๔-๖ ปี ตามบริบทของโรงเรียนดังนี้

โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านห้วยบง พุทธศักราช ๒๕๖๖		
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐		
ช่วงอายุ	อายุ ๔ -๖ ปี	
	สาระการเรียนรู้	
	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
	● ด้านร่างกาย ● ด้านอารมณ์และจิตใจ ● ด้านสังคม ● ด้านสติปัญญา	● เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก ● เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก ● ธรรมชาติรอบตัว ● สิ่งต่างๆรอบตัว
ระยะเวลาเรียน	เวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วันต่อ ๑ ปีการศึกษา วันละไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง	

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ ๓-๖ ปี เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการ บูรณา-
การผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม
จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เช่น กิจกรรม ๖ หลัก
กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย (การทดลอง/โครงการ) กิจกรรมเสริมศึกษา กิจกรรมทัศนศึกษา
กิจกรรม BBL ฯลฯ โดยเน้นกระบวนการพัฒนาสมองส่วนหน้า (EF) ไม่จัดเป็นรายวิชา โดยมีหลักการ และ
แนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

๑. หลักการจัดประสบการณ์

๑.๑ จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวม
อย่างสมดุลและต่อเนื่อง

๑.๒ เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและ
บริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่

๑.๓ จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาการ
ของเด็ก

๑.๔ จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการ
จัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

๒. แนวทางการจัดประสบการณ์

๒.๑ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมอง ที่เหมาะ
กับอายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

๒.๒ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้
ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

๒.๓ จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้

๒.๔ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่มคิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำและนำเสนอความคิด
โดยผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก

๒.๕ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อ
ต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆ กัน

๒.๖ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ใน
วิถีชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับบริบท สังคม และวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก

๒.๗ จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตาม
แนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และการมีวินัยให้เป็น
ส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๒.๘ จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริง
โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

๒.๙ จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็น
รายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

๒.๑๐ จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทั้งการวางแผนการสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

๓. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ ๓ ปี - ๖ ปีบริบูรณ์ สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบ เป็นการช่วยให้ผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์ทราบว่าแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใด และอย่างไร ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

๓.๑ หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

๑. กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวัน แต่ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เช่น

วัย ๓-๔ ปี มีความสนใจประมาณ ๘-๑๒ นาที

วัย ๔-๕ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๒-๑๕ นาที

วัย ๕-๖ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๕-๒๐ นาที

๒. กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า ๒๐ นาที

๓. กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักเลือกตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ เช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ ๔๐-๖๐ นาที

๔. กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอน หรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

๓.๒ ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นการพัฒนาความแข็งแรง การทรงตัว การยืดหยุ่น ความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะต่างๆ และจังหวะการเคลื่อนไหวในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม ปีนป่ายเล่นอิสระ เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

๓.๒.๒ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อมือ-นิ้วมือ การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและระบบประสาทตามือได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส เล่นเกมการศึกษา ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย หยิบจับชิ้นส่วน และใช้วัสดุอุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว ฯลฯ

๓.๒.๓ การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือโดยจัดกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม อย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๔ การพัฒนาสังคมนิสัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รับผิดชอบความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น โดยรวมทั้งระมัดระวังอันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎหมายกติกาข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

๓.๒.๕ การพัฒนาการคิด เป็นการพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ความคิดรวบยอด และคิดเชิงเหตุผลทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ศึกษานอกสถานที่ เล่นเกมการศึกษา ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกออกแบบและสร้างชิ้นงาน และทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ และรายบุคคล

๓.๒.๖ การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง พูด อ่าน เขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

๓.๒.๗ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่างๆ โดยจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ ดนตรี การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งต่างๆ อย่างอิสระ เล่นบทบาทสมมติ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นบล็อก และเล่นก่อสร้าง

ตารางกิจกรรมประจำวัน

เวลา	กิจกรรม
๐๗.๓๐ – ๐๘.๐๐ น.	- รับเด็กเป็นรายบุคคล
๐๘.๐๐ – ๐๘.๓๐ น.	- เคารพธงชาติ สวดมนต์- ตรวจสุขภาพ / พาเด็กไปห้องน้ำ
๐๘.๓๐ – ๐๙.๐๐ น.	- กิจกรรมสนทนา ข้าว และเหตุการณ์ ทำสมาธิ
๐๙.๐๐ – ๐๙.๒๐ น.	- กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
๐๙.๒๐ – ๑๐.๒๐ น.	- กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุม
๑๐.๒๐ – ๑๐.๓๐ น.	- พัก (รับประทานอาหารว่าง)
๑๐.๓๐ – ๑๐.๔๕ น.	- กิจกรรมเสริมประสบการณ์/ในวงกลม
๑๐.๔๕ – ๑๑.๓๐ น.	-กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง
๑๑.๓๐ – ๑๒.๓๐ น.	-พัก (รับประทานอาหารกลางวัน)
๑๒.๓๐ – ๑๔.๓๐ น.	- นอนพักผ่อน
๑๔.๓๐ – ๑๔.๓๐ น.	- เก็บที่นอน ล้างหน้า
๑๔.๓๐ – ๑๔.๕๐ น.	- พัก (รับประทานอาหารว่าง)
๑๔.๕๐ – ๑๕.๒๐ น.	- กิจกรรมเกมการศึกษา
๑๕.๒๐ – ๑๕.๓๐ น.	- สรุปร / เตรียมตัวกลับบ้าน

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

การจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย มีความสำคัญต่อเด็ก เนื่องจากธรรมชาติของเด็กวัยนี้สนใจที่จะเรียนรู้ ค้นคว้า ทดลอง และต้องการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว อีกทั้งสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ เป็นตัวกลางนำความรู้จากผู้สอนสู่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่เป็นามธรรมเข้าใจยากเปลี่ยนเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ตามความต้องการของเด็ก จึงมีความสำคัญที่เกี่วข้องกับพฤติกรรมและกระบวนการ

เรียนรู้ของเด็ก ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ของหลักสูตร สถานศึกษาการศึกษาปฐมวัย ตามบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่นอย่างเหมาะสม เพื่อส่งผลให้บรรลุ จุดหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

การจัดสภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ถ้าหากเด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีการสนับสนุนอำนวยความสะดวกจากผู้ใหญ่ ภายใต้บรรยากาศที่มีความสุข ไม่เคร่งเครียดด้วยกฎระเบียบที่เคร่งครัดหรือยากต่อการปฏิบัติ การจัดบรรยากาศการเรียนรู้จึงจัดแบ่งเป็น ๓ ด้าน

การจัดสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ เป็นการจัดการสภาพแวดล้อมตามแนวคิดเรื่องการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและการเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การจัดการจึงมีเป้าหมายให้เด็กได้อยู่ร่วมกันอย่างมีสุขอนามัยที่ดี มีพื้นที่ในการตอบสนองการทำกิจกรรมต่างๆอย่างคล่องตัว และสนองการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ลักษณะการจัดการจึงเน้นในเรื่องของความสะอาด ความปลอดภัย ความอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น ความสะดวกที่จะทำให้รู้สึกคล่องตัว สดใส กระฉับกระเฉง ความพร้อมของห้องเรียนในสถานศึกษาที่มีลักษณะกายภาพที่ดีคือ มีการถ่ายเทอากาศที่ดี มีอุณหภูมิที่เหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ มีความสงบที่จะทำกิจกรรมอย่างสบายและมีสมาธิ มีที่ให้เก็บวัสดุของใช้และผลงานมีที่จัดแสดงเพื่อการสื่อสารข้อมูล แต่ละจุดของพื้นที่จะต้องสะดวกในการเข้าออก พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถเข้าไปดูแลได้อย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่

สภาพแวดล้อมในห้องเรียน หลักการสำคัญในการจัดต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะอาด เป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของตัวเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นใจ และมีความสุข

สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในบริเวณในสถานศึกษา รวมทั้งจัดสนามเด็กเล่น พร้อมเครื่องเล่นสนาม จัดระวางรักษาความปลอดภัยภายในสถานศึกษา ดูแลรักษาความสะอาด ปลูกต้นไม้ให้ความร่มรื่นรอบๆบริเวณสถานศึกษา สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน ประกอบด้วย

๑. สนามเด็กเล่น
๒. ที่นั่งพักผ่อน
๓. บริเวณธรรมชาติ
๔. ห้องปฏิบัติการและอาคารประกอบต่างๆ

การจัดสภาพแวดล้อมด้านจิตภาพ เป็นการจัดการห้องเรียนตามแนวคิดเรื่องการเรียนรู้อย่างมีความสุข การจัดสภาพแวดล้อมจึงเป็นการจัดเพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจะเกิดความ สะดวก ปลอดภัย ราบรื่นจากการทำกิจกรรมในห้องที่มีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสมและมีการปฏิบัติต่อกันที่เหมาะสมของผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทั้งเด็กและผู้สอน นอกจากนี้ยังรวมถึงกฎ ระเบียบ กติกา ข้อตกลงที่ทุกคนสามารถปฏิบัติร่วมกันได้และเกิดความสุขในการอยู่ร่วมกัน การจัดบรรยากาศด้านจิตภาพ จึงมีเป้าหมายเพื่อให้เด็กเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสภาพแวดล้อมแห่งความสุข ผู้สอนมีท่าทีอบอุ่นให้ความ มั่นใจแก่เด็กสนับสนุนให้เด็กได้รับประสบการณ์สำเร็จในการทำกิจกรรมต่างๆ มีสถานที่ที่เด็กสามารถมี

ความเป็นส่วนตัว หรือเมื่อต้องการอยู่ตามลำพัง ต้องการความสงบ ให้อิสระเด็กในการสื่อสาร เคลื่อนไหว ทำกิจกรรมต่างๆรวมทั้งข้อตกลงต่างๆ สามารถยืดหยุ่นได้เมื่อจำเป็น การจัดสภาพทางจิตภาพมีรายละเอียดดังนี้

บุคลิกภาพผู้สอน

บุคลิกภาพผู้สอนช่วยเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส มีกิจกรรมร่ายกายแบบไทย แต่งกายเหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ใช้ภาษาถูกต้องชัดเจน เต็มใจตอบคำถามของเด็ก พูดกับเด็กด้วยเสียงนุ่มนวลเป็นมิตร และพูดชี้แจงเหตุผลแก่เด็กด้วยน้ำเสียงปกติ

การจัดชั้นเรียนของผู้สอน

ผู้สอนควรใส่ใจดูแลเด็กอยู่ร่วมกันในห้องเรียนอย่างมีความสุข พร้อมทั้งเรียนรู้สิทธิและหน้าที่ของตน มีการสร้างข้อตกลงในการปฏิบัติตนร่วมกันระหว่างครูกับเด็ก และเด็กกับเด็ก การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ แนวทางการปฏิบัติเมื่อเด็กไม่ทำตามข้อตกลง และแก้ไขปัญหาเมื่อมีขัดแย้งเกิดขึ้น

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับเด็ก

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับเด็กช่วยเสริมสร้างให้เด็กรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย สร้างความมั่นใจในตนเอง และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ผู้สอนควรสร้างความสัมพันธ์กับเด็กด้วยท่าทาง เช่น ยิ้ม สัมผัส ทักทายและพูดคุยกับเด็ก ดูแลเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ ไม่สบาย หรือต้องการกำลังใจ รับฟังเมื่อเด็กพูดด้วย ให้โอกาสเด็กที่ต้องการพูดคุยกับครูผู้สอน ตอบเมื่อเด็กถาม และยอมรับการช่วยเหลือของเด็ก

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเด็ก

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็กในสถานศึกษา จะทำให้เด็กอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเด็กกับเด็ก ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างความรับผิดชอบในการทำงาน ให้เด็กได้ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ปัญหา เช่น การจัดของเล่น การดูแลความสะอาด การทำงานกลุ่ม เป็นต้น

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา ผู้สอนจึงควรสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองด้วยการจัดป้ายนิเทศซึ่งมีสาระเกี่ยวกับเด็ก ผู้ปกครอง ชุมชน และโรงเรียน จัดทำจดหมายข่าวถึงผู้ปกครอง หรือการสื่อสารผ่านสื่อและเทคโนโลยี กระตุ้นให้ผู้ปกครองแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับทางโรงเรียน สนับสนุนให้ผู้ปกครองเยี่ยมชั้นเรียนของเด็กจัดประชุมพบปะระหว่างผู้ปกครองและผู้สอน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้ทำงานอาสาสมัครร่วมกับทางโรงเรียน

การจัดการสภาพแวดล้อมด้านสังคม เป็นการจัดการสภาพแวดล้อมที่เกิดจากแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่เรียนรู้ทางสังคมจากการเล่น การทำกิจกรรมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ การจัดการสภาพแวดล้อมด้านสังคมจึงเป็นการจัดการที่让孩子อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สนับสนุนให้ปฏิบัติตนในลักษณะที่สังคมยอมรับและเกิดทักษะทางสังคมด้วย มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นสนับสนุนให้เกิดการแบ่งปันกันทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก พื้นที่และอุปกรณ์ต่างๆจัดให้มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย เด็กได้แสดงความเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่างๆ เช่น การกำหนดข้อตกลง กติกา กฎ ระเบียบต่างๆ การแบ่งหน้าที่ การฝึกการมีวินัยในตนเอง

การเรียนรู้ของเด็กที่ได้ปฏิสัมพันธ์สิ่งแวดล้อมทั้งด้านวัตถุและบุคคล ผู้สอนต้องพยายามจัดสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก ให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น กับสิ่งของและกระบวนการต่างๆ รวมถึงให้เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับประสบการณ์ต่างๆและผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวันให้เด็กได้พัฒนาทั้งร่างกายและสังคม โดยการเตรียมสื่อ วัสดุที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เกิดกระบวนการคิด ให้เด็กได้เห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและกระบวนการต่างๆอย่างกว้างขวาง การที่เด็กอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม เด็กจะพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และมีความคิดสร้างสรรค์

สื่อเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก เป็นตัวกลางกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด การเรียนรู้ของเด็กอายุ ๓-๖ ปี จำเป็นต้องผ่านการลงมือปฏิบัติจริงหรือเกิดจากการค้นพบด้วยตนเองเป็นประสบการณ์ตรง ซึ่งเด็กจะเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือมองเห็น จับต้องได้ ไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรมเมื่อเข้าสู่อายุที่สูงขึ้น การเรียนรู้ของเด็กวัยนี้จึงขึ้นอยู่กับของจริงที่พบเห็น ของเล่นที่เลียนแบบของจริง นิทาน และเพลง ดังนี้

๑. ของเล่น

ของเล่นเป็นสิ่งที่ประกอบการเล่นของเด็ก ของเล่นช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเกิดความมั่นใจในการเล่นของเล่นอาจจัดทำขึ้นเองจากวัสดุท้องถิ่น สิ่งของ เศษวัสดุเหลือใช้ที่มีอยู่รอบตัวในชีวิตประจำวันหรือเป็นการเลือกซื้อของเล่นที่มีขายในท้องตลาด ซึ่งการจัดหาของเล่นให้เด็กต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและเหมาะกับวัยของเด็ก

๒. นิทาน

นิทานเป็นสื่อ เครื่องมือ และวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาเด็ก การอ่านหนังสือให้เด็กฟังจะช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างเด็กกับหนังสือ ถือเป็นการบ่มเพาะนิสัยรักการอ่านหนังสือในเด็กได้อย่างแยบยล แหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

แหล่งเรียนรู้มีความสำคัญ คือ เป็นแหล่งการศึกษาตามความสนใจและความต้องการตามอัธยาศัย ปลุกฝังนิสัยรักการอ่าน การสืบเสาะความรู้ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสร้างเสริมประสบการณ์ด้วยประสบการณ์ตรงเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยขอเสนอแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่างแหล่งวิทยาการการเรียนรู้ในชุมชน และกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ ดังนี้

แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เช่น อุทยานการศึกษาในวัดในชุมชน อุทยานประวัติศาสตร์ อุทยานแห่งชาติทางทะเล อุทยานแห่งชาติในท้องถิ่นแถบภูเขา หอสมุด ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติต่างเป็นต้น

แหล่งเรียนรู้ในชุมชนอีกประเภทหนึ่งเป็นสถาบันของชุมชนที่มีอยู่แล้วในวิถีชีวิตและการทำมาหากินในชุมชน เช่น โบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญในวัด หรือศาสนาสถาน ซึ่งเป็นสถานที่ทำบุญตามประเพณี ตลาดร้านขายของชำ ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนชาวบ้าน ลานนวดข้าว สถานีอนามัย ป่า ทุกแห่งล้วนเป็นห้องเรียนธรรมชาติที่เปิดกว้างสร้างบรรยากาศและจินตนาการการเรียนรู้ของเด็ก

โรงเรียนบ้านห้วยบง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒ ได้จัดบรรยากาศทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้อง

กับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย บูรณาการการเรียนรู้ผ่านการเล่นที่สนุกสนาน โดยได้ดำเนินการจัดแหล่งเรียนรู้ดังนี้

๑. ภายในห้องเรียน เน้นความปลอดภัย สะอาด สวยงาม ภายในห้องมีมุมประสบการณ์หรือศูนย์การเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์ที่แข็งแรง สวยงาม ปลอดภัย และเพียงพอกับจำนวนเด็ก เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากการสัมผัสทั้ง ๕ สำหรับมุมประสบการณ์ หรือศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ มุมบ้าน มุมหมอ มุมร้านค้า มุมวิทยาศาสตร์ มุมหนังสือ มุมบล็อก มุมดนตรี เป็นต้น

๒. ภายในโรงเรียนบ้านห้วยบง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒ จัดให้มีบรรยากาศที่สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เป็นระเบียบ ปลอดภัย มีต้นไม้มากมายหลายชนิด พันธุ์ไม้ต่าง ๆ และห้องสำคัญต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องพยาบาล และอื่น ๆ

๓. ภายนอกโรงเรียนบ้านห้วยบง โรงเรียนบ้านห้วยบงได้แบ่งประเภทของแหล่งเรียนรู้ ได้ดังนี้

๓.๑. แหล่งเรียนรู้ประเภทบุคคล ได้แก่ วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ที่จัดหามาเพื่อให้ ความรู้ ความเข้าใจอย่างกระจ่างแก่เด็กโดยสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ต่างๆ ได้แก่

- กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
- เจ้าหน้าที่ใน อบต.
- เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
- พระสงฆ์
- พ่อค้า – แม่ค้า
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- ผู้ปกครอง
- ช่างตัดผม / ช่างเสริมสวย
- ครู
- นักการภารโรง

๓.๒. แหล่งเรียนรู้ภายในชุมชน ได้แก่ แหล่งข้อมูลหรือแหล่งวิทยากรต่างๆ ที่อยู่ในชุมชนมีความสัมพันธ์กับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประเพณีช่วยให้เด็กสามารถเชื่อมโยงโลกภายในและโลกภายนอก (inner world & outer world) ได้ และสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของเด็กปฐมวัย ได้แก่ เพิ่มเติมตามโรงเรียน

๓.๓. สถานที่สำคัญต่างๆ ได้แก่ แหล่งความรู้สำคัญต่างๆ ที่เด็กให้ความสนใจ ได้แก่ เพิ่มเติมตามโรงเรียน

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ ๓ – ๖ ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกายอารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็กโดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวันผล ที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการเด็กต้องนำมาจัดทำสารนิทัศน์หรือจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใดทั้งนี้ให้หาข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กมาเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อพิจารณาปรับปรุงวางแผนการจัดกิจกรรมและส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่องการประเมินพัฒนาการควรยึดหลักดังนี้

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ
 ๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน
 ๓. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
 ๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย
 ๕. สรุปผลการประเมินจัดทำข้อมูลสารสนเทศและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก
- สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ ๓ – ๖ ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึก พฤติกรรมการสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ

ประเภทของการประเมินพัฒนาการ

การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของเด็ก ประกอบด้วย

๑) วัตถุประสงค์ (Objective) ซึ่งตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมายถึง จุดหมายซึ่งเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์

๒) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning) ซึ่งเป็นกระบวนการได้มาของความรู้หรือทักษะผ่าน การกระทำสิ่งต่างๆ ที่สำคัญตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดให้หรือที่เรียกว่า ประสบการณ์สำคัญ ในการช่วยอธิบายให้ครูเข้าใจถึงประสบการณ์ที่เด็กปฐมวัยต้องทำเพื่อเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว และช่วยแนะ ผู้สอนในการสังเกต สนับสนุน และวางแผนการจัดกิจกรรมให้เด็กและ

๓) การประเมินผล (Evaluation) เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้ เด็กเกิดขึ้นบนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุ เรียกว่า สภาพ ที่พึงประสงค์ ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการประเมินพัฒนาการเด็ก เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางใน การพัฒนาคุณภาพเด็กทั้งนี้ประเภทของการประเมินพัฒนาการ อาจแบ่งได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมินการแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งได้ ๒ ประเภท ดังนี้

๑) การประเมินความก้าวหน้าของเด็ก (Formative Evaluation) หรือการประเมินเพื่อ พัฒนา (Formative Assessment) หรือการประเมินเพื่อเรียน (Assessment for Learning) เป็นการ ประเมินระหว่างการจัดประสบการณ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กใน ระหว่างทำกิจกรรมประจำวัน/กิจวัตรประจำวันปกติอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของเด็ก และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของ ผู้สอน การประเมินพัฒนาการกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้สอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กันหากขาด สิ่งหนึ่งสิ่งใดการจัดประสบการณ์การศึกษาก็ขาดประสิทธิภาพ เป็นการประเมินผลเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ควร ส่งเสริม ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินพัฒนาการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล การใช้แฟ้มสะสมงาน เพื่อให้ได้ข้อสรุปของประเด็นที่กำหนด สิ่งที่สำคัญที่สุดในการประเมินความก้าวหน้าคือ การจัด ประสบการณ์ให้กับเด็กในลักษณะการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ทำให้การเรียนรู้ของ เด็กเพิ่มพูน ปรับเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้เด็กสามารถพัฒนาการเรียนรู้ ของตนเองได้

๒) การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) หรือ การประเมินเพื่อตัดสินผล พัฒนา (Summative Assessment) หรือการประเมินสรุปผลของการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เป็นการประเมินสรุปพัฒนาการ เพื่อตัดสินพัฒนาการของเด็กว่ามีความพร้อมตามมาตรฐาน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยหรือไม่ เพื่อเป็นการเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ดังนั้น ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการประเมินความก้าวหน้าของเด็กในระดับห้องเรียนมากกว่าการประเมินเพื่อตัดสินผลพัฒนาการของเด็กเมื่อสิ้นภาคเรียนหรือสิ้นปีการศึกษา

แบ่งตามระดับของการประเมินการแบ่งตามระดับของการประเมิน แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท

๑) การประเมินพัฒนาการระดับชั้นเรียน เป็นการประเมินพัฒนาการที่อยู่ในกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กและตัดสินผลพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จากกิจกรรมหลัก/หน่วยการเรียนรู้(Unit) ที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ผู้สอนประเมินผลพัฒนาการตามสภาพที่พึงประสงค์และตัวบ่งชี้ที่กำหนดเป็นเป้าหมายในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์ของหน่วยการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ เช่น การสังเกต การสนทนา การสัมภาษณ์ การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้า แต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล การแสดงกิริยาอาการต่างๆ ของเด็กตลอดเวลาที่จัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อตรวจสอบและประเมินว่าเด็กบรรลุตามสภาพที่พึงประสงค์ละตัวบ่งชี้ หรือมีแนวโน้มว่าจะบรรลุสภาพ ที่พึงประสงค์และตัวบ่งชี้เพียงใด แล้วแก้ไขข้อบกพร่องเป็นระยะๆอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผู้สอนควรสรุปผลการประเมินพัฒนาการว่า เด็กมีผลอันเกิดจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมหรือสะสมผลการประเมินพัฒนาการในกิจกรรมประจำวัน/กิจวัตรประจำวัน/หน่วยการเรียนรู้ หรือผลตามรูปแบบการประเมินพัฒนาการที่สถานศึกษากำหนด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลใช้ปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และเป็นข้อมูลในการสรุปผลการประเมินพัฒนาการในระดับสถานศึกษาต่อไปอีกด้วย

๒) การประเมินพัฒนาการระดับสถานศึกษา เป็นการตรวจสอบผลการประเมินพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคลเป็นรายภาค/รายปี เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของเด็กในระดับปฐมวัยของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กตามเป้าหมายหรือไม่ เด็กมีสิ่งที่ต้องการได้รับการพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการประเมินพัฒนาการของเด็กในระดับสถานศึกษาไปเป็นข้อมูลและสารสนเทศในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โครงการหรือวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการจัดแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการพัฒนาคุณภาพเด็กต่อผู้ปกครอง นำเสนอคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานรับทราบ ตลอดจนเผยแพร่ต่อสาธารณชน ชุมชน หรือหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

อนึ่ง สำหรับการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยในระดับเขตพื้นที่การศึกษาหรือระดับประเทศนั้นหากเขตพื้นที่การศึกษาใดมีความพร้อม อาจมีการดำเนินงานในลักษณะของการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเด็กปฐมวัยเข้ารับการประเมินก็ได้ ทั้งนี้ การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยขอให้ถือปฏิบัติตามหลักการการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานประเมินพัฒนาการ

การดำเนินงานประเมินพัฒนาการของโรงเรียนบ้านห้วยบง เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการและร่วมรับผิดชอบอย่างเหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน ดังนี้

ผู้ปฏิบัติ	บทบาทหน้าที่ในการประเมินพัฒนาการ
ครูผู้สอนปฐมวัย	๑. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และแนวการปฏิบัติการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ๒. วิเคราะห์และวางแผนการประเมินพัฒนาการที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้/กิจกรรมประจำวัน/กิจวัตรประจำวัน ๓. จัดประสบการณ์ตามหน่วยการเรียนรู้ ประเมินพัฒนาการ และบันทึกผล ๔. รวบรวมผลการประเมินพัฒนาการ แปลผลและสรุปผลการประเมินเมื่อสิ้นภาคเรียนและสิ้นปีการศึกษา ๕. สรุปผลการประเมินพัฒนาการระดับชั้นเรียนลงในสมุดบันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น ๖. จัดทำสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน ๗. เสนอผลการประเมินพัฒนาการต่อผู้บริหารสถานศึกษาลงนามอนุมัติ
ผู้บริหารสถานศึกษา	๑. กำหนดผู้รับผิดชอบงานประเมินพัฒนาการตามหลักสูตร และวางแผนทางปฏิบัติการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ๒. นิเทศ กำกับ ติดตาม ให้การดำเนินการประเมินพัฒนาการให้บรรลุเป้าหมาย ๓. นำผลการประเมินพัฒนาการไปจัดทำรายงานผลการดำเนินงานกำหนดนโยบาย และวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัย
พ่อ แม่ผู้ปกครอง	๑. ให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนในการประเมินพฤติกรรมของเด็กที่สังเกตได้จากที่บ้านเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการแปลผลที่เที่ยงตรงของครูผู้สอน ๒. รับทราบผลการประเมินของเด็กและสะท้อนให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กในปกครองของตนเอง ๓. ร่วมกับครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์หรือเป็นวิทยากรท้องถิ่น
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑. ให้ความเห็นชอบและประกาศใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยและแนวปฏิบัติในการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ๒. รับทราบผลการประเมินพัฒนาการของเด็กเพื่อการประกันคุณภาพภายใน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ตาก เขต ๒	๑. ส่งเสริมการจัดทำเอกสารหลักฐานว่าด้วยการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยของโรงเรียนบ้านห้วยบง ๒. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนในโรงเรียนบ้านห้วยบงมีความรู้ ความเข้าใจในแนวปฏิบัติการประเมินพัฒนาการตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ตลอดจนความเข้าใจในเทคนิควิธีการประเมินพัฒนาการในรูปแบบต่างๆโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ๓. ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาเครื่องมือพัฒนาการตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและการจัดเก็บเอกสารหลักฐานการศึกษาอย่างเป็นระบบ ๔. ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการและการจัดทำเอกสารหลักฐาน

ผู้ปฏิบัติ	บทบาทหน้าที่ในการประเมินพัฒนาการ
	๕. จัดให้มีการประเมินพัฒนาการเด็กที่ดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดและให้ความร่วมมือในการประเมินพัฒนาการระดับประเทศ

วิธีการประเมินพัฒนาการเด็กของโรงเรียนบ้านห้วยบง

การประเมินพัฒนาการเด็กแต่ละครั้งผู้สอนควรใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดวิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัยมีด้วยกันหลายวิธีดังต่อไปนี้

๑. การสังเกตพฤติกรรมเด็ก

วิธีการสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กการสังเกตแบ่งเป็น๒แบบคือ๑) การสังเกตอย่างมีระบบเป็นการสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้และ๒) การสังเกตแบบไม่เป็นทางการเป็นการสังเกตในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นและผู้สอนจดบันทึกไว้การสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการศึกษาพัฒนาการของเด็กผู้สอนต้องกำหนดวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่จะสังเกตให้ชัดเจนพร้อมทั้งมีการบันทึกผลการสังเกตด้วยและต้องทอย่างสม่ำเสมอเป็นระบบเนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงต้องนำมาบันทึกเป็นหลักฐานไว้อย่างชัดเจนการสังเกตและการบันทึกพัฒนาการเด็กสามารถใช้แบบง่าย ๆ ดังนี้

๑.๑ แบบบันทึกพฤติกรรมใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่างโดยบรรยายพฤติกรรมเด็กผู้บันทึกต้องบันทึกวันเดือนปีเกิดของเด็กและวันเดือนปีที่ทำการบันทึกแต่ละครั้ง

๑.๒ การบันทึกรายวันเป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวันถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยายก็มักจะเน้นเฉพาะเด็กรายที่ต้องการศึกษาข้อดีของการบันทึกรายวันคือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็กจะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคลช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้นสำหรับวินิจฉัยเด็กว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้องนอกจากนั้นยังช่วยชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี

๑.๓ แบบสำรวจรายการช่วยให้สามารถวิเคราะห์เด็กแต่ละคนได้ค่อนข้างละเอียด ข้อพึงระวังในการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก

๑.๔ การสังเกต ระหว่างการอย่าพยายามแปลความของพฤติกรรมของเด็กให้สังเกตการแสดงออกของเด็กด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าคือตาหูจมูกลิ้นและร่างกายหรือการสัมผัส การแปลความจะดำเนินการหลังเสร็จสิ้นการสังเกตในส่วน ของการบันทึกครุอาจบันทึกย่อหรือทำสัญลักษณ์ไว้และบันทึกเป็นหลักฐานทันทีเมื่อมีเวลา

๒. การสนทนา สามารถใช้การสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลเพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมรายวัน

๓. การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและสัมภาษณ์เด็กในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเครียดและวิตกกังวลผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระจะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

การเตรียมการก่อนการสัมภาษณ์ครูควรปฏิบัติดังนี้

- กำหนดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
- กำหนดคำพูด/คำถามที่จะพูดกับเด็กควรเป็นคำถามที่เด็กสามารถตอบได้หลากหลายไม่มีผิด/ถูกการปฏิบัติขณะสัมภาษณ์
- ครูควรสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง
- ครูควรสร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นไม่เคร่งเครียด
- ครูควรเปิดโอกาสเวลาให้เด็กมีโอกาสดูและตอบคำถามอย่างอิสระ
- ระยะเวลาสัมภาษณ์ไม่ควรเกิน ๑๐ – ๒๐ นาที

๔. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล โดยจัดเก็บรวบรวมไว้ในแฟ้มผลงาน (Portfolio) ซึ่งเป็นวิธีรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยใช้เครื่องมือต่างๆรวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนแสดงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมเครื่องมืออื่นๆเช่นแบบสอบถามผู้ปกครองแบบสังเกตพฤติกรรมแบบบันทึกสุขภาพอนามัย ฯลฯเอาไว้ในแฟ้มผลงานเพื่อผู้สอนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กอย่างชัดเจนและถูกต้องการเก็บผลงานของเด็กจะไม่ถือว่าเป็นการประเมินผลทำงานแต่ละชิ้นถูกรวบรวมไว้โดยไม่ได้รับการประเมินจากผู้สอนและไม่มี การนำผลมาปรับปรุงพัฒนาเด็กหรือปรับปรุงการสอนของผู้สอนดังนั้นจึงเป็นแต่การเก็บสะสมผลงานเท่านั้นเช่นแฟ้มผลงานขีดเขียนงานศิลปะจะเป็นเพียงแค่แฟ้มผลงานเด็กถ้าไม่มีการประเมินแฟ้มผลงานนี้จะเป็นเครื่องมือการประเมินต่อเมื่องานที่สะสมแต่ละชิ้นถูกใช้ในการบอกความก้าวหน้าความต้องการของเด็กและเป็นการเก็บสะสมอย่างต่อเนื่องที่สร้างสรรค์โดยผู้สอนและเด็กผู้สอนสามารถใช้แฟ้มผลงานอย่างมีคุณค่าสื่อสารกับผู้ปกครองเพราะการเก็บผลงานเด็กอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในแฟ้มผลงานเป็นข้อมูลให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบความก้าวหน้าที่ถูกของตนมีเพิ่มขึ้นจากผลงานชิ้นแรกกับชิ้นต่อมาข้อมูลในแฟ้มผลงานประกอบด้วยตัวอย่างผลงานการขีดเขียนการอ่านและข้อมูลบางประการของเด็กที่ผู้สอนเป็นผู้บันทึกเช่นจำนวนเล่มของหนังสือที่เด็กอ่านความถี่ของการเลือกอ่านที่มุมหนังสือในช่วงเวลาเลือกเสรีการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ทัศนคติเป็นต้นข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนภาพของความสามารถในเด็กแต่ละคนได้ชัดเจนกว่าการประเมินโดยใช้การให้เกรดผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงที่มาของการเลือกชิ้นงานแต่ละชิ้นที่สะสม ในแฟ้มผลงานเช่นเป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดในช่วงระยะเวลาที่เลือกชิ้นงานนั้นเป็นชิ้นงานที่แสดงความต่อเนื่องของงานโครงการฯผู้สอนควรเชิญผู้ปกครองมามีส่วนร่วมในการคัดสรรชิ้นงานที่บรรจุในแฟ้มผลงานของเด็ก

ข้อควรพิจารณาในการเลือกเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มผลงานมีดังนี้คือ

- ๔.๑ ข้อมูลที่แสดงถึงระดับพัฒนาการและความสำเร็จเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กกระทำซึ่งได้มาจากเครื่องมือการประเมิน
- ๔.๒ ข้อมูลที่รวบรวมจากผลงานต่างๆของเด็กอาจให้เด็กช่วยเลือกเก็บด้วยตัวเองหรือผู้สอนกับเด็กร่วมกันเลือก
- ๔.๓ ข้อมูลของเด็กที่ได้จากผู้ปกครอง

๕. การประเมินการเจริญเติบโตของเด็กตัวชี้ของการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วไปได้แก่น้ำหนัก ส่วนสูงฟันและการเจริญเติบโตของกระดูกแนวทางการประเมินการเจริญเติบโตมีดังนี้

- ๕.๑ การประเมินการเจริญเติบโตโดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงสาธารณสุข* ซึ่งใช้สำหรับติดตามการเจริญเติบโตโดยรวมวิธีการใช้กราฟมีขั้นตอนดังนี้เมื่อชั่งน้ำหนักเด็กแล้วนำน้ำหนักมาจุด

เครื่องหมายกากบาทลงบนกราฟและอ่านการเจริญเติบโตของเด็กโดยดูเครื่องหมายกากบาทว่าอยู่ในแถบสีใดอ่านข้อความที่อยู่บนแถบสีนั้นซึ่งแบ่งภาวะโภชนาการเป็น ๓ กลุ่มคือน้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ปกติ น้ำหนักมากเกินไป เกินเกณฑ์น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ ข้อควรระวังสำหรับผู้ปกครองและผู้สอนคือควรดูแลน้ำหนักเด็กอย่าให้เบี่ยงเบนออกจากเส้นประมิเช่นนั้นเด็กก็มีโอกาสน้ำหนักมากเกินไป เกินเกณฑ์หรือน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ได้

ข้อควรคำนึงในการประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก

- เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านการเจริญเติบโตบางคนรูปร่างอ้วนบางคนผอม บางคนร่างใหญ่บางคนร่างเล็ก

- ภาวะโภชนาการเป็นตัวสำคัญที่เกี่ยวข้องกับขนาดของรูปร่างแต่ไม่ใช่สาเหตุเดียว

- กรรมพันธุ์เด็กอาจมีรูปร่างเหมือนพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งถ้าพ่อหรือแม่เตี้ยลูกอาจเตี้ย และพวกนี้อาจมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยได้และมักจะเป็นเด็กที่ทานอาหารได้น้อย

- ช่วงครึ่งหลังของขวบปีแรกน้ำหนักเด็กจะขึ้นช้าเนื่องจากหวั่นเล่นมากขึ้นและความอยากอาหารลดลง

๕.๒ การตรวจสอบสุขภาพอนามัยเป็นตัวชี้วัดที่แสดงคุณภาพชีวิตของเด็กโดยพิจารณาความสะอาดสิ่งปกติดังร่างกายที่จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการเจริญเติบโตของเด็กซึ่งจะประเมินสุขภาพอนามัย ๙ รายการ

เกณฑ์การประเมินพัฒนาการ

การสร้างเกณฑ์หรือพัฒนาเกณฑ์หรือกำหนดเกณฑ์การประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ผู้สอนควรให้ความสนใจในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การวางแผนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างเป็นระบบ เช่น จะสังเกตเด็กคนใดบ้างในแต่ละวัน กำหนดพฤติกรรมที่สังเกตให้ชัดเจน จัดทำตารางกำหนดการสังเกตเด็กเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม ผู้สอนต้องเลือกสรรพฤติกรรมที่ตรงกับระดับพัฒนาการของเด็กคนนั้นจริงๆ

๒. ในกรณีที่ห้องเรียนมีนักเรียนจำนวนมาก ผู้สอนอาจเลือกสังเกตเฉพาะเด็กที่ทำได้ดีแล้วและเด็กที่ยังทำไม่ได้ ส่วนเด็กปานกลางให้ถือว่าทำได้ไปตามกิจกรรม

๓. ผู้สอนต้องสังเกตจากพฤติกรรม คำพูด การปฏิบัติตามขั้นตอนในระหว่างทำงาน/กิจกรรม และคุณภาพของผลงาน/ชิ้นงาน ร่องรอยที่นำมาใช้พิจารณาตัดสินผลของการทำงานหรือการปฏิบัติตัวอย่างเช่น

๑) เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม/ทำงาน ถ้าเด็กไม่ชอบ ไม่ชำนาญจะใช้เวลามาก มีท่าทางอึดอัด ไม่กล้า ไม่เต็มใจทำงาน

๒) ความต่อเนื่อง ถ้าเด็กยังมีการหยุดชะงัก ลังเล ทำงานไม่ต่อเนื่อง แสดงว่าเด็กยังไม่ชำนาญหรือยังไม่พร้อม

๓) ความสัมพันธ์ ถ้าการทำงาน/ปฏิบัตินั้นๆมีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ไม่ราบรื่น ท่าทางมือและเท้าไม่สัมพันธ์กัน แสดงว่าเด็กยังไม่ชำนาญหรือยังไม่พร้อม ท่าที่แสดงออกจึงไม่สง่างาม

๔) ความภูมิใจ ถ้าเด็กยังไม่ชื่นชม ก็จะทำงานเพียงให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว ไม่มีความภูมิใจในการทำงาน ผลงานจึงไม่ประณีต

ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

การให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กทั้งในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ควรกำหนดในทิศทางหรือรูปแบบเดียวกัน สถานศึกษาสามารถให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมที่จะประเมิน เป็นระบบตัวเลข เช่น ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือเป็นระบบที่ใช้คำสำคัญ เช่น ดี พอใช้ หรือ ควรส่งเสริม ตามที่สถานศึกษากำหนด ตัวอย่างเช่น

ระบบตัวเลข	ระบบที่ใช้คำสำคัญ
๓	ดี
๒	พอใช้
๑	ควรส่งเสริม

สถานศึกษาอาจกำหนดระดับคุณภาพของการแสดงออกในพฤติกรรม เป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ระบบที่ใช้คำสำคัญ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	เด็กมีความลังเล ไม่แน่ใจ ไม่ยอมปฏิบัติกิจกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กยังไม่พร้อม ยังมั่นใจ และกลัวไม่ปลอดภัย ผู้สอนต้องช่วยเหลือหรือแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างหรือต้องคอยอยู่ใกล้ๆ ค่อยๆ ให้เด็กทำทีละขั้นตอน พร้อมต้องให้กำลังใจ
๒ หรือ พอใช้	เด็กแสดงได้เอง แต่ยังไม่คล่อง เด็กกล้าทำมากขึ้นผู้สอนกระตุ้นน้อยลง ผู้สอนต้องคอยแก้ไขในบางครั้ง หรือคอยให้กำลังใจให้เด็กฝึกปฏิบัติมากขึ้น
๓ หรือ ดี	เด็กแสดงได้อย่างชำนาญ คล่องแคล่ว และภูมิใจ เด็กจะแสดงได้เองโดยไม่ต้องกระตุ้น มีความสัมพันธ์ที่ดี

ตัวอย่างคำอธิบายคุณภาพ

พัฒนาการด้านร่างกาย : สุขภาพอนามัย

พัฒนาการด้านร่างกาย : กระโดดเท้าเดียว

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ	ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ส่งเสริมความสะอาด	๑ หรือ ควรส่งเสริม	ทำได้แต่ไม่ถูกต้อง
๒ หรือ พอใช้	สะอาดพอใช้	๒ หรือ พอใช้	ทำได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
๓ หรือ ดี	สะอาด	๓ หรือ ดี	ทำได้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว

พัฒนาการด้านอารมณ์ : ประหยัด

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ใช้สิ่งของเครื่องใช้เกินความจำเป็น
๒ หรือ พอใช้	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดเป็นบางครั้ง
๓ หรือ ดี	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดตามความจำเป็นทุกครั้ง

พัฒนาการด้านสังคม : ปฏิบัติตามข้อตกลง

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง
๒ หรือ พอใช้	ปฏิบัติตามข้อตกลง โดยมีผู้ชี้แนะหรือกระตุ้น
๓ หรือ ดี	ปฏิบัติตามข้อตกลงได้ด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านสติปัญญา : เขียนชื่อตนเองตามแบบ

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	เขียนชื่อตนเองไม่ได้ หรือเขียนเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่เป็นตัวอักษร
๒ หรือ พอใช้	เขียนชื่อตนเองได้ มีอักษรบางตัวกลับหัว กลับด้านหรือสลับที่
๓ หรือ ดี	เขียนชื่อเองได้ ตัวอักษรไม่กลับหัว ไม่กลับด้านไม่สลับที่

การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยต่อปีการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน สถานศึกษาจึงควรบริหารจัดการเวลาที่ได้รับนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเด็กอย่างรอบด้านและสมดุล ผู้สอนควรมีเวลาในการพัฒนาเด็กและเติมเต็มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบพฤติกรรมที่แสดงพัฒนาการของเด็กต่อเนื่องมีการประเมินซ้ำพฤติกรรมนั้นๆ อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อภาคเรียน เพื่อยืนยันความเชื่อมั่นของผลการประเมินพฤติกรรมนั้นๆ และนำผลไปเป็นข้อมูลในการสรุปการประเมินสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กในแต่ละสภาพที่พึงประสงค์ นำไปสรุปการประเมินตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามลำดับ

อนึ่ง การสรุประดับคุณภาพของการประเมินพัฒนาการเด็ก วิธีการทางสถิติที่เหมาะสมและสะดวกไม่ยุ่งยากสำหรับผู้สอน คือ การใช้ฐานนิยม (Mode) ในบางครั้งพฤติกรรม หรือสภาพที่พึงประสงค์หรือตัวบ่งชี้นิยมมากกว่า ๑ ฐานนิยม ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา กล่าวคือ เมื่อมีระดับคุณภาพซ้ำมากกว่า ๑ ระดับ สถานศึกษาอาจตัดสินใจสรุปผลการประเมินพัฒนาการบนพื้นฐาน หลักพัฒนาการและการเตรียมความพร้อม หากเป็นภาคเรียนที่ ๑ สถานศึกษาควรเลือกตัดสินใจใช้ฐานนิยมที่มีระดับคุณภาพต่ำกว่าเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาเด็กให้พร้อมมากขึ้น หากเป็นภาคเรียนที่ ๒ สถานศึกษาควรเลือกตัดสินใจใช้ฐานนิยมที่มีระดับคุณภาพสูงกว่าเพื่อตัดสินใจตัดสินและการส่งต่อเด็กในระดับชั้นที่สูงขึ้น

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

การนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดหมายของ หลักสูตร ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรในระบบสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และชุมชน มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก

๑. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย

การจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัยในระบบสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาท ดังนี้

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและมีวิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒ คัดเลือกบุคลากรที่ทำงานกับเด็ก เช่น ผู้สอน พี่เลี้ยง อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงคุณสมบัติหลักของบุคลากร ดังนี้

๑.๒.๑ มีวุฒิทางการศึกษาด้านการอนุบาลศึกษา การศึกษาปฐมวัย หรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒.๒ มีความรักเด็ก จิตใจดี มีอารมณ์ขันและใจเย็นให้ความเป็นกันเองกับเด็กอย่างเสมอภาค

๑.๒.๓ มีบุคลิกของความเป็นผู้สอน เข้าใจและยอมรับธรรมชาติของเด็กตามวัย

๑.๒.๔ พุดจาสุภาพเรียบร้อย ชัดเจนเป็นแบบอย่างได้

๑.๒.๕ ความเป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักประหยัด

๑.๒.๖ มีความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่และการปฏิบัติต่อเด็ก

๑.๒.๗ มีอารมณ์ร่วมกับเด็ก รู้จักรับฟัง พิจารณาเรื่องราวปัญหาต่างๆ ของเด็กและตัดสินใจปัญหาต่างๆอย่างมีเหตุผลด้วยความ เป็นธรรม

๑.๒.๘ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตสมบูรณ์

๑.๓ ส่งเสริมการจัดบริการทางการศึกษาให้เด็กได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึง และเสมอภาค และปฏิบัติการรับเด็กตามเกณฑ์ที่กำหนด

๑.๔ ส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานกับเด็กพัฒนาตนเองมีความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

๑.๕ เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมให้ความเห็นชอบ กำหนดวิสัยทัศน์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กทุกช่วงอายุ

๑.๖ สร้างความร่วมมือและประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๗ จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวเด็ก งานวิชาการหลักสูตร อย่างเป็นระบบและมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา

๑.๘ สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

๑.๙ นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร โดยจัดให้มีระบบนิเทศภายในอย่างมีระบบ

๑.๑๐ กำกับติดตามให้มีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาและนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๑.๑๑ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก บริบทสังคม และให้มีความทันสมัย

๒. บทบาทผู้สอนปฐมวัย

การพัฒนาคุณภาพเด็กโดยถือว่าเด็กมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น ผู้สอนจึงมี

บทบาทสำคัญที่จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงควรมีบทบาท / หน้าที่ ดังนี้

๒.๑ บทบาทในฐานะผู้บริหารหลักสูตร

๒.๑.๑ ทำหน้าที่วางแผนกำหนดหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้

๒.๑.๒ จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ทั้งกายและใจ เปิดโอกาสให้เด็กเล่น/ทำงาน และเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

๒.๑.๓ ประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

๒.๒ บทบาทในฐานะผู้เสริมสร้างการเรียนรู้

๒.๒.๑ จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเองและผู้สอนกับเด็กร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน

๒.๒.๒ ส่งเสริมให้เด็กใช้ข้อมูลแวดล้อม ศักยภาพของตัวเด็ก และหลักทางวิชาการในการผลิตกระทำ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้อย่างมีเหตุผล

๒.๒.๓ กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองด้วยวิธีการศึกษาที่นำไปสู่การใฝ่รู้ และพัฒนาดตนเอง

๒.๒.๔ จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้เต็มศักยภาพและความแตกต่างของเด็กแต่ละบุคคล

๒.๒.๕ สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

๒.๒.๖ ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๗ ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอย่างสม่ำเสมอ

๒.๒.๘ จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงและนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพเด็กเต็มศักยภาพ

๒.๓ บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก

๒.๓.๑ สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

๒.๓.๒ ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

๒.๓.๓ ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก

๒.๓.๔ ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

๒.๓.๕ จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

๒.๓.๖ ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๒.๔ บทบาทในฐานะนักพัฒนาเทคโนโลยีการสอน

๒.๔.๑ นำนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

๒.๔.๒ ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก

๒.๔.๓ จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร / กระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

๒.๔.๔ พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้มีวิสัยทัศน์และทันสมัยทันเหตุการณ์ในยุคของข้อมูลข่าวสาร

๓. บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กที่ผู้สอนและพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องสื่อสารกันตลอดเวลา เพื่อความเข้าใจตรงกันและพร้อมร่วมมือกันในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

๓.๑ มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็กร่วมกับผู้สอนและเด็ก

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ

๓.๓ เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้

๓.๔ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

๓.๕ อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาด้านต่าง ๆ ของเด็ก

๓.๖ ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอน ผู้เกี่ยวข้อง

๓.๗ เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมี คุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้

๓.๘ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๔. บทบาทของชุมชน

การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อ ร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้น ชุมชนจึงมีบทบาทในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๔.๑ มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคม / ชมรมผู้ปกครอง

๔.๒ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของสถานศึกษา

๔.๓ เป็นศูนย์การเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ ให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์จากสถานการณ์จริง

๔.๔ ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา

๔.๕ ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติ

๔.๖ ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

๔.๗ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำหน้าที่เสนอแนะในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กทุกคนเข้าใจพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก สามารถสร้างหลักสูตรที่เชื่อมต่อกับระดับการศึกษาและจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กทุกคนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมตามวัย บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ตัวเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆทั้งระบบ ผู้สอนทั้งระดับปฐมวัยกับผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ต้องสร้างความเข้าใจร่วมกัน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอนระดับปฐมวัยและ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหลักสูตรที่กำหนดไว้

บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

การสร้างความสำเร็จของผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ระหว่างการศึกษาระดับปฐมวัยและระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ควรประสานงานและเรียนรู้ลักษณะการจัดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อร่วมมือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และควรดำเนินการ ดังนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการสร้างรอยเชื่อมต่อระหว่างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจและจัดระบบการบริหารงานด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการสร้างรอยเชื่อมต่อการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการดังนี้

๑.๑ จัดประชุมสร้างความเข้าใจให้ผู้สอนระดับปฐมวัยและผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ร่วมกันสร้างแนวปฏิบัติเกี่ยวกับรอยเชื่อมต่อการศึกษาปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง ทักษะทางพื้นฐานทางภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ดังนี้

๑.๑.๑ ด้านทักษะพื้นฐานทางภาษา ตัวอย่างการวิเคราะห์การเชื่อมโยง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ สภาพที่พึงประสงค์ ๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง ๙.๑.๒ เล่าเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่อง ๙.๒ อ่าน เขียนภาพเป็นสัญลักษณ์ได้ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียน ภาพและสัญลักษณ์ได้ สภาพที่พึงประสงค์ ๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำด้วยการชี้หรือกวาดตามอง จุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ ๙.๒.๒ เขียนชื่อของตัวเองตามแบบเขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้น เอง	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ ๑ การอ่าน มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดชั้นปี ป.๑ ๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ ๒. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน ๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน ๗. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน ๘. มีมารยาทในการอ่าน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑
	สาระที่ ๒ การเขียน มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสารเขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศ และ รายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดชั้นปี ป.๑ ๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ ๓. มีมารยาทในการเขียน สาระที่ ๓ การฟัง การดูและการพูด มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ ตัวชี้วัดชั้นปี ป.๑ ๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆและปฏิบัติตาม ๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังดู ๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ ๕. มีมารยาทในการฟังการดูและการพูด

๑.๑.๒ ด้านทักษะคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตัวอย่างการวิเคราะห์การเชื่อมโยง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (สำหรับเด็กอายุ ๓-๖)	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐)	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด สภาพที่พึงประสงค์ ๑๐.๑.๑ บอกลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส ๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างและความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบ ๒ ลักษณะขึ้นไป ๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้ตั้งแต่ ๒ ลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์ ๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของและเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล สภาพที่พึงประสงค์ ๑๐.๒.๑ อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	สาระที่ ๑ จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค ๒.๒ ป.๑/๑ จำแนกรูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม วงกลม วงรี ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอกและกรวย มาตรฐาน ค ๑.๑ ป.๑/๓ เรียงลำดับจำนวนนับไม่เกิน ๑๐๐ และ ๐ ตั้งแต่ ๓ ถึง ๕ จำนวน	สาระที่ ๑ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ มาตรฐาน ว ๑.๑ ตัวชี้วัดชั้นปี ป.๑/๑ ระบุชื่อพืชและสัตว์ที่อาศัยอยู่บริเวณต่างๆ ที่ได้จากการสำรวจ ป.๑/๒ บอกสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในบริเวณที่พืชและสัตว์อาศัยอยู่ในบริเวณที่สำรวจ มาตรฐาน ว ๒.๑ ป.๑/๒ ระบุชนิดของวัสดุ และจัดกลุ่มวัสดุตามสมบัติที่สังเกตได้ มาตรฐาน ว ๓.๑ ป.๑/๒ อธิบายสาเหตุที่มองไม่เห็นดาวส่วนใหญ่ในเวลากลางวันจากหลักฐานเชิงประจักษ์ มาตรฐาน ว ๘.๒

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (สำหรับเด็กอายุ ๓-๖)	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐)	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
สภาพที่พึงประสงค์ ๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น ๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา สร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา		ป.๑/๑ แก้ปัญหาอย่างง่ายโดยใช้การลองผิดลองถูก การเปรียบเทียบ ป.๑/๒ แสดงลำดับขั้นตอนการทำงานหรือการแก้ปัญหาย่างง่ายโดยใช้ภาพ สัญลักษณ์ หรือ ข้อความ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑
มาตรฐานที่๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ ๑๒.๑.๒ ค้นหาคำตอบข้อสงสัยต่างๆโดยใช้วิธีการหลากหลายด้วยตัวเอง	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ -แสดงความกระตือรือร้น สนใจที่จะเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่จะศึกษาตามที่กำหนดให้หรือตามความสนใจมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น -ตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้ความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำโครงการหรือชิ้นงานที่กำหนดให้หรือตามความสนใจ

จากตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) จะเห็นได้ว่ามาตรฐาน ตัวชี้วัด และสภาพที่พึง
ประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
เมื่อจบการศึกษาในระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ในด้านทักษะพื้นฐานทางภาษา การคิด การเรียนรู้ มฐ.๙-มฐ.
๑๑ ทักษะพื้นฐาน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อการเตรียมความพร้อมในการเรียนต่อชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๑ เป็นอย่างดี

๑.๒ จัดเตรียมเอกสารหลักสูตร เอกสารทางวิชาการ ของระดับการศึกษาปฐมวัยและชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๑ มาไว้ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับรอยเชื่อมต่อของการศึกษา
ปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑.๓ จัดกิจกรรมการสร้างตระหนักรู้ถึงความสำคัญของรอยเชื่อมต่อให้ผู้สอนทั้งสองระดับโดย
แลกเปลี่ยนวิธีสอน สะท้อนภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางการแก้ไข เพื่อเตรียมเด็กปฐมวัยให้
พร้อมสำหรับการเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑.๔ จัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการสร้างรอยเชื่อมต่อของทั้งระดับ
การศึกษาปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑.๕ จัดกิจกรรมพัฒนาพ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อช่วยเหลือเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานศึกษา
ใหม่ เช่น กิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ จัดทำเอกสารเผยแพร่ จัดประชุมเพื่อปฐมนิเทศ หัวข้อสำคัญใน
การสร้างเข้าใจแก่ผู้ปกครอง เช่น จิตวิทยาและพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การจัด
ประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนรู้หนังสือในระดับปฐมวัย การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กส่งผลกระทบต่อ
การเรียนรู้อย่างไร เป็นต้น

๒. ครูผู้สอนระดับปฐมวัย

ผู้สอนระดับปฐมวัยต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนรู้ในชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๑ และสร้างเข้าใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรอื่นๆ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กใน
การปรับตัวเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยผู้สอนระดับปฐมวัยควรดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ จัดระบบข้อมูล สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ส่งต่อให้ผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
เพื่อช่วยให้ผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ศึกษาและทำความเข้าใจเด็กรายบุคคล ซึ่งจะช่วยเหลือเด็กใน
การปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ได้ดีขึ้น

๒.๒ สร้างความเข้าใจร่วมกับเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๑ เพื่อให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีและปรับตัวได้ดีขึ้น

๒.๓ จัดกิจกรรมให้เด็กปฐมวัยได้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมของห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
เช่น การเยี่ยมห้องเรียน การสำรวจอาคารเรียน อาคารประกอบ และห้องปฏิบัติการต่างๆ เป็นต้น

๒.๔ จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้และมีประสบการณ์พื้นฐานที่
สอดคล้องกับรอยเชื่อมต่อในการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เช่น จัดกิจกรรมบทบาทสมมติในการนั่ง
เก้าอี้ฝึกการจัดเก็บกระบะเป่า โตะ-เก้าอี้ และอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัว และจำลองสถานการณ์การเรียนรู้ใน
ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๑ เป็นต้น

๓. ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ผู้สอนระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กปฐมวัย และมีเจตคติที่ดีต่อ
การจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาในระดับปฐมวัย โดยผู้สอนระดับประถมศึกษาควรดำเนินการดังนี้

๓.๑ จัดกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยให้เด็ก พ่อแม่ และผู้ปกครอง มีโอกาสได้ทำความรู้จักกับผู้สอน และห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๓.๒ จัดห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ให้มีบรรยากาศที่อบอุ่น ปลอดภัย และมีพื้นที่สำหรับเปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระ เช่น ชั้นวางหนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อช่วยให้เด็กได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๓.๓ วางแผนและออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับระดับปฐมวัยควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับเด็กที่เข้าเรียน ประมาณ ๒-๔ สัปดาห์ โดยร่วมกันสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตนซึ่งจะช่วยให้เด็กคุ้นเคยและสามารถปรับตัวเพื่อเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓.๔ ศึกษาข้อมูลของเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กอย่างเหมาะสม หากพบเด็กมีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือมีลักษณะเฉพาะ ควรจัดกิจกรรมช่วยเหลือ หรือส่งเสริมให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน

๓.๕ เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนโดยจัดทำจุลสาร แผ่นพับ หรือใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Group Line เป็นต้น

๔. พ่อแม่ ผู้ปกครอง

พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลาน และเพื่อช่วยบุตรหลานของตนเองในการศึกษาต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ พ่อแม่ ผู้ปกครองควรดำเนินการดังนี้

๔.๑ ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรของการศึกษาทั้งสองระดับ

๔.๒ จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยเด็ก

๔.๓ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรหลาน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด

๔.๔ จัดเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับบุตรหลาน เช่น เล่นนิทาน อ่านหนังสือร่วมกัน สนทนา พูดคุยซักถามปัญหาในการเรียน ให้การเสริมแรงและให้กำลังใจ

๔.๕ ร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวบุตรหลานเพื่อช่วยให้บุตรหลานของตนปรับตัวได้ดีขึ้น

การจัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัยตามหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กิจวัตรประจำวันในระดับปฐมวัยมีความยืดหยุ่น เน้นการช่วยเหลือตนเองและส่งเสริมทักษะที่จำเป็น ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป ดังนั้น เด็กที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยจึงมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในแต่ละพัฒนาการตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กอายุ ๕-๖ ปี ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร อย่างไรก็ตามเด็กปฐมวัยมักถูกคาดหวังว่า จะต้องมีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ทางวิชาการในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งนี้เป้าหมายหลักในการจัดการศึกษาปฐมวัยคือ การช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถ ความเข้าใจ และการแสดงพฤติกรรม พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาการเรียนรู้ที่ผ่านประสบการณ์สำคัญตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยดังกล่าว จะช่วยให้เด็กเกิดทักษะนำไปสู่ความพร้อมในการเรียนรู้ และประสบ

ความสำเร็จในการเรียนที่มีลักษณะอย่างเป็นทางการของระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี และมีทักษะจำเป็นสำหรับความพร้อมในการเรียนรู้สำหรับเด็กชั้นปฐมวัยศึกษากับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ ดังนี้

๑. ทักษะการช่วยเหลือตัวเอง เด็กสามารถใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมได้ด้วยตนเอง แต่งกายได้เองเก็บของเข้าที่เมื่อเล่นเสร็จและช่วยทำความสะอาด ร้องขอให้ช่วยเมื่อจำเป็น

๒. ทักษะการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ เด็กสามารถวิ่งได้อย่างราบรื่น วิ่งก้าวกระโดดได้ กระโดดด้วยสองขา พ้นจากพื้น ถีบจักรยาน ขว้าง กระดอนลูกบอลได้ ปีนป่ายเครื่องเล่นสนามได้

๓. ทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เด็กสามารถใช้มือประสานสัมพันธ์กับตาและหยิบจับอุปกรณ์วาดภาพ และเขียน วาดภาพคนมีแขน ขา และส่วนต่างๆของร่างกาย ตัดตามรอยเส้นและรูปต่างๆเขียนตามแบบอย่างได้

๔. ทักษะภาษาและการรู้หนังสือ เป็นทักษะกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่แรกเกิด และมีการพัฒนาต่อเนื่องไปตลอดทุกช่วงวัย เป็นทักษะจำเป็นที่เด็กสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ฟังและปฏิบัติตามคำชี้แจงง่ายๆ ฟังเรื่องราวและคำคล้องจองต่างๆอย่างสนใจ เข้าร่วมฟัง และสนทนาอภิปรายในเรื่องต่างๆผลัดกันพูดโต้ตอบเล่าเรื่องและทบทวนเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่างๆ ตามลำดับเหตุการณ์ เล่าเรื่องจากหนังสือภาพอย่างเป็นเหตุเป็นผล อ่านหรือจดจำคำบางคำที่มีความหมายต่อตนเอง เขียนชื่อของตัวเองได้ เขียนคำที่มีความหมายต่อตนเอง โดยประดิษฐ์คำด้วยตนเอง(Invented spelling) มีความคิดรวบยอด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและความหมายของภาษาเขียนที่ปรากฏตามสื่อสิ่งพิมพ์รูปแบบต่างๆ(Concepts of prints)

๕. ทักษะการคิด เด็กสามารถแลกเปลี่ยนความคิดและให้เหตุผลได้ จดจำภาพและวัตถุที่เหมือนและต่างกันโดยใช้คำใหม่ๆ ในการแสดงความคิด ความรู้สึก ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เปรียบเทียบจำนวนของวัตถุ ๒ กลุ่มโดยใช้คำ “มากกว่า” “น้อยกว่า” “เท่ากัน” อธิบายเหตุการณ์/เวลาตามลำดับอย่างถูกต้อง เชื่อมโยงเวลากับกิจวัตรประจำวัน

๖. ทักษะทางสังคมและอารมณ์ เช่น ปรับตัวตามสถานการณ์ ใช้คำพูดเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งนั่งได้นาน ๕-๑๐ นาที เพื่อฟังเรื่องราวหรือทำกิจกรรม ทำงานจนเสร็จ ร่วมมือกับคนอื่นและผลัดกันเล่นควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้เมื่อกังวลหรือตื่นเต้น หยุดเล่นและทำในสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ทำได้ ภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ถ้าผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยเข้าใจความแตกต่างของการเรียนรู้ระหว่างเด็กปฐมวัยกับเด็กประถมศึกษาแล้ว ทุกฝ่ายจะสามารถร่วมกันพัฒนาทักษะที่จำเป็นความพร้อมในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม และหลีกเลี่ยงที่จะเน้นเฉพาะทักษะอ่านเขียนเรียนเลขและเรียนรู้แบบท่องจำให้กับเด็ก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จทางวิชาการของเด็กในอนาคตหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยจึงมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุลทุกด้านมากกว่าการเน้นทักษะการอ่านเขียนเรียนเลข การปรับตัวของเด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อระหว่างชั้นเรียนอนุบาล และประถมศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา และการช่วยเหลือที่เหมาะสมจากครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุป ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องจึงควรทำความเข้าใจลักษณะการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวในช่วงระยะของรอยเชื่อมต่อระหว่างระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช

๒๕๖๐ ได้ระบุมাত্রฐานตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ และประสบการณ์สำคัญ ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม พัฒนาพื้นฐานความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์และสมดุลในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงของการศึกษาทั้งสองระดับ ตลอดจนทำงานแบบร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องเชื่อมต่อกันทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กสามารถปรับตัวต่อเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้อย่างเหมาะสมและได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม สมดุลและต่อเนื่องทุกด้าน ตามเป้าหมายของหลักสูตรปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงาน

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย มีหลักการสำคัญในการให้สำคัญ ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาลงไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้น เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม จำเป็นต้องมีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกกลุ่มทุกฝ่ายที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เห็นความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน วางแผน และดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา กระบวนการนิเทศและระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบเครือข่าย ครอบคลุมทั้งภายในและภายนอก ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากบุคคลทุกระดับและทุกอาชีพ การกำกับ ติดตาม และประเมิน ต้องมีการรายงานผลจากทุกระดับให้ทุกฝ่าย รวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากรายงานผลมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๖๐
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐.
(สำหรับเด็กอายุ ๓ – ๖ ปี). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๖๐

ภาคผนวก

ประกาศโรงเรียนบ้านห้วยบง
เรื่อง ใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

เพื่อให้การจัดการศึกษาปฐมวัยที่ต้องพัฒนาเด็กตั้งแต่ ๔-๖ ปี ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้และสร้างรากฐานชีวิตให้พัฒนาเด็กปฐมวัยไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจชาติ และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ เพื่อให้สถานศึกษา นำหลักสูตรฉบับนี้ไปใช้โดยปรับปรุง ให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น นั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านห้วยบง ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านห้วยบง พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นที่เรียบร้อยแล้วขอประกาศใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลงชื่อ

(นายนพดล จันทร์เทพ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยบง

ลงชื่อ

(นายวินิจ อ่อนตามผล)

ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านห้วยบง

คำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยบง

ที่ ๑๙/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านห้วยบง

พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป โดยกำหนดให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ฉะนั้นเพื่อให้การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านห้วยบง พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรดังกล่าว คือ

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วย

๑.๑ นายวินิจ อ่อนตามผล	ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	
๑.๒ นายนพดล จันทร์เทพ	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยบง	
๑.๓ นางกันยารัตน์ บุญมาลีรัตน์	ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ	
๑.๔ นางสาวขวัญใจ ใจอินตา	ครู คศ.๓	หัวหน้าฝ่ายงานวิชาการ
๑.๕ นายสุกิจ ราชอุปนันท์	ครู คศ.๓	หัวหน้าฝ่ายงานบุคคล
๑.๖ นางน้ำอ้อย ใหม่มั่น	ครู คศ.๒	หัวหน้าฝ่ายงานนโยบายและแผน
๑.๗ นางพรนภา พรสุวรรณ	ครู คศ.๒	หัวหน้าฝ่ายงานบริหารทั่วไป
๑.๘ นางสาวปาริฉัตร พลน้อย	ครู คศ.๓	หัวหน้าฝ่ายงานการเงิน

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามที่คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยขอความร่วมมือ

๒. คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย

๒.๑ นางสาวจรรยา ก้าวงษ์	ครู คศ.๒	ประธาน
๒.๒ นายสุเมธ วุฒิชัยปัญญา	ครู คศ.๒	กรรมการ
๒.๓ นางสาวรัตนา เจริญกุล	ครู คศ.๒	กรรมการ
๒.๔ นางสาววันเพ็ญ มีชัยอาษา	ครูอัตราจ้าง	กรรมการ

(๒)

๒.๕ นางสาวสมบูรณ์ ตันต้อย ประธานเครือข่ายผู้ปกครอง กรรมการ

๒.๖ นางสาวขวัญใจ ใจอินตา ครู คศ.๓ กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านห้วยบง พุทธศักราช ๒๕๖๕ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น ให้เสร็จภายในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ แล้วเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายณพดล จันทร์เทพ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยบง